

A Zsidókhöz írt levél 7. fejezet 1. része

(Hebrews, Chapter Seven Part One)

1957. szeptember 15. du. Jeffersonville, IN

1 ...este, és hallani Joyce^[dzsojsz]-ot énekelni. Tudjátok, hogy ez magában egy csoda? Ez a kislány hogyan tudja kitalálni mindezt? Minden este van valami újdonsága. Hogyan tudja mindezt kitalálni, igazi kis lángész. Az Úr áldja meg ezt a gyermeket.

2 Na, most, holnap fél-háromkor a ravatalnál Charlestown^[csárlsztáun]-ban, Indiana^[indiána]-ban. A kedves elhunyt testvérnőnknek, Colvin^[kolvin] testvérnőnek végső tiszteletet adunk a ravatalozóban és a temetőben, holnap délután. Valaki, aki egyszer élt, mint te ma este, és most átment a függöny mögé, ahová valamikor te is fogsz. És mindenki, aki ott akar lenni a szolgálaton, azt szeretettel várjuk. Az biztosan nagy segítség lesz a Colvin családnak, hogy tudják azt, hogy az imaház itt, ahova jártak gyülekezetbe régóta, és ilyesmi, ott lesz. Örölnénk, ha eljönnének. És azt gondolom... a kedves McKinney^[mekini] testvérünk, aki prédikált a testvérem temetésén, több évvel ezelőtt, neki lesz a nagyobb része a temetésen, és megkértek, hogy segítsék a szolgálatban.

3 Most egy kicsit késtem ma este. Olyan sok vasat tartok a tűzben, nem tudom, hogy merre menjek. Nagyon sok hívásom van, ezek az szerencsétlenségek és balesetek, és az emberek hívnak, és jönnek. Míg, csak most hagytam el Louisville^[luivil]-t egy pár perce, hogy visszajöjjek gyorsan, és ott hagytam rengeteg hívást, ami nagyon megerőltető, de muszáj megtenni, gondolom még ma este. És imádkozzatok értünk, ahogy megyünk tovább.

4 És ma reggel még nem jutottam el a témámhoz, a *Zsidókhöz írt könyv* 7. részhez. Amíg odalapozunk ma este, és szeretnék egy bejelentést tenni Graham Snelling^[grehem szneling] testvér összejöveteléről, ott fent a sátonál, a Brigham^[brigem] sugárút végén. Ha az Úr is úgy akarja, vissza szeretnék jönni szerda estére. És ott kijelölünk egy estét, hogy felmenjünk, mint egy delegáció, ezen a héten valamikor, hogy meglátogassuk Graham testvért az összejövetelen. És ő... mondja „Milyen szép tömeg”. És értékelni fogja, hogy elmegyünk így segíteni. Graham Snelling testvér, ha valaki közületek részt vesz, vagy el akar menni az összejövetelre, az pont ott van a Brigham sugárút végén. Bárki meg tudja mondani, hogy hol van. Pont a játszótér végén van a sátor felállítva. Hálás az együttműködésért. Mert mi, az imaház megígértük az együttműködést vele száz százalékgig, és így próbálunk segíteni.

5 Most, ha az Úr is úgy akarja, hamar eljutunk a *Zsidókhöz írt levél* 11. részhez, egy pár este alatt, ha Isten is úgy akarja, és azt gondolom, hogy remekül fogjuk érezni magunkat.

6 Ó, és az Úr megáldott bennünket ma reggel csodálatos módon, ahogyan kiöntötte a Szellemét ránk! És most ma este várjuk, hogy ismét megtegye; és aztán szerdán este, és még tovább. És azokon az estéken, amiket kihagyok, akkor a Neville^[nevil] testvér lesz itt, hogy tovább vigye, ha nem leszek itt.

7 Soha nem tudom, hogy mit fogok csinálni, itt lehetsz ebben az órában, és egy másik órában Kaliforniába hívnak. Látod, nem tudod, hogy hová küld az Úr. Ezért nehéz nekem útiterv készíteni és azt mondani, hogy *ezt meg azt* fogok csinálni. Én elkezdek csinálni valamit, és az Úr elküld máshová. Látod? Tehát nem tudjuk, hogy mit is fog tenni Ő. „De, ha az Úr is úgy akarja,” mondjuk. Azt gondolom, hogy így van rendelve, vagy parancsolva számunkra a Bibliában, „Ha az Úr is úgy akarja, akkor *ezt és ezt* a dolgot tesszük.” És ha úgy adódik, hogy nem tudjuk a találkozózt egyeztetni, vagy a találkozózt összehozni, akkor úgy érezzük, hogy az Úr nem akarta, hogy úgy legyen.

8 Az egyik nap vissza voltunk tartva, Roberson^[ráberszön] testvér, Woods^[wúdsz] testvér és én. És tűnődünk, hogy „Miért?” Ott ültünk, és néztük a térképet, jöttünk lefelé, és 50 mérföldet vezettünk egyenesen vissza északra újra az úton. És én 14 éves korom óta járom az országutat. És azon gondolkodtam, hogy hogyan csináltam ezt. Ott álltunk mind a hárman. Mindhárman járjuk országutakat. Figyeltük pontosan a térképet, és mentünk a 130-ason, keresztül Illinois^[ilinoj]-on, és egy kicsit eltértünk, nem vettük észre, hogy a nap hátunk mögött volt, ahelyett, hogy előttünk lenne. Észak felé mentünk dél helyett. És az első dolog, tudod, ahogy átmentünk egy útkereszteződésen, s azt mondtam, „Ez nem a jó út.” Lenéztünk és rájöttünk, hogy 50 mérföldre [kb. 80 km – a szerk.] más irányba mentünk. Egyenesen visszamentünk...?...

9 És miközben visszajöttünk, beszélgettünk. Azt mondtam, „Tudjátok miért? Mi... Talán az Úr vezetett a kerülőre, hogy kikerüljünk egy borzalmas balesetet itt lenn valahol, ami máskülönben megtörtént volna. Tudjuk, hogy minden javukra válik azoknak, akik szeretik az Urat. Csak ennyit kell észben tartanunk.”

10 Most, ma este elkezdzünk egy kis tananyagot átvenni. És ha én... nem gondolom, hogy mélyebbre megyünk, talán ma este fogunk... Ez az a nagy fejezet, ami tanít a tizedfizetésről, a gyülekezetnek. És ez egy igen nagy téma, aminél maradhatnánk hetekig, csak ezen az egy dolgon, Ábrahám hogyan fizetett tizedet Melkisédeknek, és hogy ez lényeges-e.

11 Ez a ventilátor zavar-e valakit ott hátul? Akarjátok, hogy inkább kikapcsoljuk? Ha bánt valakit, ha az arcodba fúj, bármelyik ventilátor. Ha igen, csak emeld fel a kezedet. És, vagy csak küldd az egyik teremőrt, küldj valakit ide a testvérhez, és ő majd kikapcsolja neked. Én magamról kikapcsolom; melegem van, és akkor izzadok, és az első dolog, tudod, berekedek. Tehát rajtatok múlik, így engem semmiképpen nem zavar. Azt akarjuk, hogy kényelemesen legyetek most.

Nem fogunk, próbálunk az időtökből túl sokat venni, de csak egyenesen belenézünk az Igébe. És mielőtt megteesszük, beszéljünk a szerzőjével egy pillanatra.

12 Most, Mennyei Atyánk, nem tudjuk, hogy most mit tartogatsz számunkra. De az egyetlen, amit tudunk, és amiről meg vagyunk győződve, hogy jó dolgok vannak előttünk. Mert meg van írva, *„Amiket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az őt szeretőknek.”*

13 És imádkozunk, hogy nyisd meg a Menny ablakát ma este a Te raktárodból, és add nekünk az Igédet, hogy legyen valami megfelelő, valami, ami növeli a keresztény hitünket, és megalapozottabbá tesz minket az Evangéliumban, mint mielőtt összejöttünk. Add meg Atyám. Hadd vegye a Szent Szellem Isten Igéjét, és vigye el Azt minden szívhez úgy, ahogyan szükségünk van rá. A Te szeretett Fiad, a Jézus Nevében kérjük. Ámen.

14 Na, most ezen a reggelen elhagyva a 6. rész utolsó versét, és átmegyünk a 7.-ikbe.

Ahová útnyitóul bement érettünk Jézus, aki örökké való főpap lett Melkisédek rendje szerint.

15 Most olvassuk az első három verset... Az első két verset... vagy az első három verset inkább. A 7.-ik részből, és így máris elkezdjük.

Mert ez a Melkisédek Sálem királya, a felséges Isten papja, aki a királyok leveréséből visszatérő Ábrahámmal találkozáskor, őt megáldotta.

Akinek tizedet is adott Ábrahám mindenből (itt van a tizedetek): aki elsőben is magyarázat szerint igazság királya, azután pedig Sálem királya is, azaz béke királya

Apa nélkül, anya nélkül, nemzetség nélkül való; sem napjainak kezdete, sem életének vége nincs, de hasonlónak tétetvén az Isten Fiához, pap marad örökké.

16 Milyen gyönyörű állítás! Most vissza kell mennünk az Ószövetséghez, hogy kiássuk ezeket a nagyszerű magokat. És ó, mennyire szeretem ezeket!

17 Tudjátok, ott kint Arizónában, mi régen kutattunk. És bementünk egy megfelelőnek kinéző területre, Mr. Mac Anally^[mekeneli] és én. És láttunk egy helyet, ami úgy nézett ki, a kis árkokban, mint egy kis lefolyó, amit „mosásnak” hívnak. És én... ő leküldött, hogy dörzsöljem a homokot, és pfú [Branham testvér fúj – a szerk.], fújjam azt. Aztán dörzsölni, pfú, fújni. És kíváncsi voltam, hogy miért csinálja ezt. Rájöttem, látod, hogy amikor fújod a homokot, az könnyű. Minden, egészen az ólomig, könnyebb az aragnál. Az arany nehezebb, mint az ólom. És amikor ráfújsz, mind a többi fémet, homokot, piszkot elfújod, de az arany megmarad a földön. Tehát, ha van neked itt egy mosás odafentről, az azt mutatja, hogy van egy kis arany réteg valahol ott fent. Ez az eső kimosta ezeket a kis darabokat. Így aztán vesszük a csákányt, és a többi, és így felássuk szinte az egész dombot, és próbáljuk megkeresni ezt az aranyat. Lukat fúrunk a földbe és kiássuk azokat. Dinamitot helyezünk el, kirobbantjuk. Tárnákat robbantunk felfelé, amíg meg nem találtuk, hogy megtaláljuk a fő eret. Most, ezt nevezzük „kutatásnak.”

18 És ma este próbáljuk venni az Isten Igéjét és a Szent Szellem ereje által használni, hogy elfújjunk minden közömbösséget és kételyeket, tőlünk el, minden kis könnyelmű dolgot, aminek nincs semmi alapja, nincs semmi súlya az életünkben, akarjuk mindet elfújni, hogy meg tudjuk találni az igazi Eret. Az az Ér Krisztus.

19 És most Isten segítsen, amint olvassuk és tanulmányozzuk az Igéjét. És az előző, utolsó három részben beszéltünk, hallottunk itt-ott Melkisédekről.

20 Nos, azt gondolom, hogy Pál megadja a helyes magyarázatot.

Mert ez a Melkisédek Sáleem Királya,...

„Sáleem Királya.” És bármely bibliatanító tudja, hogy korábban Sáleem volt... Jeruzsálemet hívták korábban „Sálemnek”. És Ő volt Jeruzsálem Királya. Figyeld Őt!

...a felséges Isten papja, (az egy közbenjáró), aki találkozott Ábrahámmal...

Szeretném venni a származását, ennek a nagy Embernek, hogy megtudjátok ki Ő, először, és aztán ti... majd megyünk a történettel tovább.

*... aki a királyok leveréséből visszatérő Ábrahámmal találkozáskor, őt megáldotta;
Akinek tizedet is adott Ábrahám... aki elsőben is ... magyarázat szerint igazság királya...*

Most figyeld; „Igazság.” Na, most, nekünk van önigazságunk, van elképzelt igazságosság, van beszennyezett igazságosság, mindenféle. De van egy valódi igazságosság és ez az igazságosság Istentől jön. És ez az Ember az igazságosság Királya volt. Ki lehet Ő?

21 Na, most, Ő volt az igazságosság Királya, Jeruzsálem Királya, az igazságosság Királya, a békesség Királya. Jézust hívták „a békesség Hercegének.” És egy herceg az egy királynak a fia. Tehát ez az Ember a békesség Királya volt, így akkor Ő az Atyja kellett, hogy legyen a békesség Hercegének. Értitek ezt? [A gyülekezet mondja: „Ámen!” – a szerk.]

22 Na, most lássuk csak, vegyük az Ő származását egy kicsit tovább, hogy lássuk merre is megyünk.

Apa nélkül...

Na, most Jézusnak volt Atyja. Hiszitek ezt? [A gyülekezet mondja: „Ámen!” – a szerk.] Biztosan.

...anya nélkül volt ...

Jézusnak volt anyja. De ennek a Személynek sem anyja, sem apja nem volt.

...nemzetség nélkül,...

Neki soha nem volt senkije, akitől származhatott volna. Ő mindig volt. „Származás nélkül!”

...nem volt napjainak kezdete,...

Nem volt olyan idő, amikor kezdődött volna.

...sem életének vége;...

Ez semmi más nem lehetett, csak Isten! Csak az lehetett.

23 Na, most, ha megfigyeled, amint olvassuk a következő verset. Látjátok? „Elsőben is magyarázat szerint igazság királya.” Nem is erre akarok menni. A 3. vers.

...sem életének vége nincs; de hasonlónak tétetvén az Isten Fiához; ...

Nem az Isten Fia volt, mert, ha Ő lett volna a Fiú, akkor Neki lett volna kezdete. És ennek az Embernek nem volt kezdete. Hogyha Ő lett volna a Fiú, akkor Neki kellett volna, hogy legyen apja és anyja. És ennek az Embernek nem volt apja, sem anyja. De *hasonlatossá lett téve az Isten Fiához.*

...pap marad örökké.

24 Most, Dr. Scofield^[szkofild] azt próbálja mondani, hogy „Az egy papság volt, amit úgy hívtak, hogy ’melkisédeki papság.’”

De csak rá akarlak vezetni arra csak egy néhány percre. Ha az papság volt, akkor kellett, hogy legyen kezdete és kell, hogy legyen vége. De „ennek nem volt kezdete, sem vége”. És ő nem mondta, hogy papsággal találkozott. Egy Emberrel találkozott és „Melkisédeknek” nevezte. Egy Személy volt, nem egy felekezet, sem papság vagy atyaság. Ő abszolút egy Ember volt, név szerint Melkisédek, aki Jeruzsálem Királya volt. Nem egy papság, hanem egy atya nélkül való Király. A papságnak nincs atyja. „És ennek az Embernek nem volt atyja, sem anyja, sem napjainak kezdete, sem életének vége nincs.” Most az Isten Fia...

25 Aki ez volt, az Jehova. Ez Maga a Mindenható Isten volt. Ez nem lehetett más.

26 Na, most figyelj; „Ő örökkévaló”. Neki volt itt egy bizonyágtétele, hogy „Ő él. Ő soha nem hal meg,” Soha nem lett úgy. Ő nem volt semmi más, mint élő. „Ő örökkévaló.”

27 Most Jézus hasonlónak lett, mint Ő. Most az az oka annak, hogy különbség van Isten és Jézus között; Jézusnak volt kezdete, Istennek nem volt kezdete. Melkisédeknek nem volt kezdete, és Jézusnak volt kezdete. De Jézus hasonlónak tétetett, mint Ő. „Örökkévaló pap.”

28 Na, most, mikor a Melkisédek a földön volt, Ő az égvilágon senki más nem volt, mint a Jehova Isten teremtés által megnyilvánulva, Itt volt, mint egy teofánia. Ábrahám egyszer találkozott Vele a sátrában. És ahogy ma reggel mondtuk, „Ábrahám felismerte Őt. És elmondta Ábrahámnak, hogy mit fog Ő tenni, mert nem fogja a világ örökösét vakságban hagyni, azokra nézve, amiket cselekedni fog.”

29 Ha megállhatok itt egy percre, hogy mondjam azt, Isten még mindig ugyanazon a véleménnyel van a gyülekezete felől. Ti nem a sötétség gyermekei vagytok. A Világosság gyermekei vagytok. És az... mi akik... „Boldogok a szelídek, mert ők öröklük a földet.”

Megtenné-e Isten, aki Ábrahámmal úgy cselekedett, aki örököse a földnek... És Ő azt mondta, „Én nem fogom visszatartani ezeket attól az embertől, aki öröklí a földet.” Mennyivel inkább kinyilatkoztatja a titkait a Gyülekezetének, akik örökölni fogják a földet!

30 Dániel azt mondta, „Azon a napon sokan sokfelé járnak majd, hogy növekedjen a tudás.”^[Károli 2011] És azt mondta, „Az értelmes ismeri az Ő Istenét azon a napon, és felbátorodik és tette kél, de az istentelen nem ismeri a Menny Istenét.” Ismerik Őt egy formalításban és egy szertartásban, mint ahogyan az első leckénk mondta, de nem ismerik a tökéletesség útja szerint.

31 És Isten csak tökéletességen keresztül tud munkálkodni, mert Ő tökéletes. Áldott legyen az Ő Neve! Ennek egy tökéletes csatornának kell lennie, amin keresztül Isten munkálkodik, mer’ nem tud semmi mást tenni, mint, hogy tökéletességen keresztül munkálkoddjon. Sehogyan nem tudja Magát beszennyezni. És aztán ezért jött Jézus, hogy elvegye a bűneinket, hogy tökéletesek lehessünk, hogy Isten munkálkoddhasson a Gyülekezetén keresztül. Itt van a titok lefektetve.

Itt van az, ahol a világ vak. Itt van az, hogy azt mondják, hogy „te elvesztetted az eszedet.” Itt van, hogy azt mondják, hogy „te nem tudod, hogy miről beszélsz.”

Azért, mert „az Úrnak dolgai bolondság a világi bölcsességnek. De a világnak dolgai hiábavalóság a hívőnek.” Szóval te egy más személy vagy, egy más légkörben élsz. Nem vagy többé e világból. Átmentél ebből az életből egy új Életbe.

32 Így tehát az Isten nem a világnak jelenti ki, nem a pszichológusoknak, nem a képzett szolgálóknak, hanem az alázatos szívűeknek! A gyermekeinek, akik alázatosak. Kinyilatkoztatja az Isten nagy dolgainak titkait, nekik. Látjátok ezt? [A gyülekezet mondja: „Ámen!” – a szerk.]

33 Na, most Ábrahámnak kellett, hogy örökölje a földet. Ábrahám Magván keresztül kellett, hogy minden nemzet legyen megáldva. Így Isten lejött, hogy beszéljen vele egy Ember formájában.

Na, most Isten mindig a földön volt. Isten sohasem hagyta el a földet. Ha valaha is elhagyta volna a földet, én nem tudom, hogy az mivé lett volna. De valamilyen formában Isten mindig itt volt. Ó, áldott legyen az Ő Neve!

34 Egy Világosság formájában volt a gyermekekkel a pusztában, amint kijöttek Egyiptomból. Szólt Ábrahámhöz egy Emberi formában. Szólt Mózeshez egy Emberi formában. Szólt a Gyülekezethez egy Emberi formában, a Fia, Krisztus Jézus.

És szól a Gyülekezetén keresztül, az élő Istennek felkent Gyülekezete által, agyag edények által. „Én vagyok a Szőlőtő, ti vagytok a vesszők.” Isten most is beszél, és a világ úgy látja Jézust, mint ahogy ti bemutatjátok Őt. Így a világ... „írott levelek vagytok, amelyet olvas minden ember.” Az életed mondja meg, hogy mi vagy.

35 Most ez az Ábrahám, amikor az úton volt, visszatérőben... Vissza fogunk menni és olvasunk Róla az első Mózes, csak egy pillanatra. A 14. rész, első Mózes, azt hiszem ez az. Ó, milyen gyönyörű ez a történet itt! Most mindannyian tudunk Ábrahámról, hogy Isten hogyan hívta ki őt Káldea földjéről, az Ur nevű városból, és azt mondta neki, hogy különítse el magát a társaitól.

Isten férfiakat és asszonyokat hív, Ő elkülönülésre hív!

36 Most ez a baj a gyülekezetekkel ma, nem akarják magukat különválasztani az öreg testies hitetlenektől. Ezért nem tudunk tovább haladni. Csak beleolvadunk abba a testies folyamba, és azt mondjuk, „Ó, Jim ^[dzsim] egy jó ember, még ha iszik is. Mikor ő... és mikor megyek vele a biliárdterembe, de én nem biliárdozok. Elmegyek vele szórakozni. Szennyos vicceket mondanak, és ilyenek, de én nem mondok.”

37 „Gyertek ki közülük!” Így van. Különítsd el magad! „Ne érintsd a tisztátalan dolgot, Én, akkor magamhoz fogadlak,” mondja az Úr. „Ne legyél igában hitetlennel, felemás igában!” Ne csináld ezt! Válaszd el magad!

38 És Isten hívta Ábrahámot, hogy válassza el magát a nemzetségétől, és hogy járjon Ővele. Testvér, néha ez azt jelenti, hogy elhagysz egy gyülekezetet. Ez Pálnak azt jelentette. Neki el kellett hagynia a gyülekezetét. Sokaknak azt jelentette. Néha azt jelenti, hogy elhagyod az otthonodat. Néha azt jelenti, hogy elhagyod apát, anyát, és hátra hagysz mindent. Nem azt mondom, hogy ez mindig így van, de néha így van. Ez azt jelenti, hogy vened kell mindent, ami közted és Isten között van, és egyedül Ővele járj. Ó, az az áldott édes közösség, az a kapcsolat, ami neked van, mikor elválasztod magad a világnak dolgaitól, és a testies hívőktől, akik gúnyolnak téged, és egyedül Krisztussal jársz!

39 Hányszor megköszönöm Istennek! Ő azt mondta, „Adok neked apákat, anyákat, ebben a jelenvaló világban. Adok neked barátokat, társakat. És Én, soha nem hagylak el, és nem távozom el tőled. Bár, ha az egész világ is hátat fordít neked, Én veled leszek az út végéig.”

40 Milyen egy áldott kiváltság, hogy az ember ilyen kihívást kapott, hogy kövesse az Úr Jézust, hogy válassza magát külön az összes testies társaságtól, hogy az Urat kövesse. És ha bárkiről úgy látod, hogy helytelenül viselkedik, nem úgy jár, mint egy hívő, és szereti a testies dolgokat, akkor jobb neked, ha azonnal keresel magadnak egy másik partnert. Ez így van. És ha senki sem fog veled járni, akkor is van Egy, Aki megígérte, hogy veled fog járni. Az az áldott Úr Jézus, Ő majd jár veled.

41 Isten mondta Ábrahámnak, „Válaszd magad külön!” És mivel Ábrahám is csak ember volt, elvitte magával az apját és elvitte a bátyjának a fiát, az unokaöccsét; mind rajta lógott. És Isten sohasem áldotta meg mindaddig, amíg meg nem cselekedte azt, amit Isten mondott neki.

42 Nem mondom azt, hogy te nem vagy Keresztény. Így, én nem kereszténytelenítek senkit. De azt mondom, ha Isten mondott neked valamit, hogy csináld, téged soha nem

fog megáldani, amíg annak nem engedelmessédsz. Úgy vagyok itt a szószéknél ma este, hogy egy olyan dolog engem is terhel. Az összejöveteleim nem olyanok voltak az elmúlt két évben, mint amilyeneknek lenniük kellett volna. Azért, mert hibáztam az Úr felé. Ő azt mondta nekem, hogy „Menj Afrikába és azután Indiába.” Itt van, pont ide írva ennek a könyvnek a hátulján, éppen most.

43 A menedzser felhívott és azt mondta, „Hadd menjenek a Dél-Afrikaiak, India készen áll.”

44 A Szent Szellem jött hozzám és azt mondta, „Elmész Afrikába, amint mondtam neked.”

45 És még egy év eltelt. És a menedzserek... én elfelejtkeztem Erről. Azt mondta, „Megyünk Indiába, a jegyek már itt vannak készen.”

46 És elindultam, és teljesen elfelejtkeztem Erről, amíg Lisbonba^[liszbon] nem értem. Egyik este azt gondoltam, hogy haldoklok. Másnap reggel indultam, hogy átmegyek a fürdőszobába, hogy megfürödjek. Ó, olyan beteg voltam, alig tudtam felállni. Ott, az a Tűzoszlop ott lebegett a fürdőszobában, azt mondta, „Úgy tudom azt mondtam neked, hogy 'Menj Afrikába először'.”

47 Azóta az összejöveteleim lassacskán kisebbednek. Bár Indiába menve közel félmillióan álltak ott, de nem ez volt az, amit Isten mondott, hogy csináljak. Úgy érzem, hogy az összejöveteleim nem lesznek sikeresek, amíg vissza nem megyek pont oda és jóvá nem teszem azt. Nem számít bármit is teszek, az először Afrika, mer' neked azt kell tenni. Itt van Isten Örök Igéje, itt fekszik. Tudnom kellett volna. De vissza kell mennem. És úgy érzem, hogy a jövő év lesz az ideje, hogy „előmásszak a csigaházból” az Úr segítségével.

48 Ez a dicsőséges régi Evangélium, ami lassan növekedik, mint egy tölgyfa, de én hiszem, hogy készen van kiterjeszteni ágait most. Hiszem Ezt, ezt a nagyszerű Üzenetet és nagy dolgot, hiszem, hogy az Úr megengedi, hogy megrázzuk a földet még egyszer az Isten dicsőségére.

49 Azt kell tenned, amit Isten mondott, hogy tegyél. És Ábrahám ment egyenesen tovább és vitte magával a hozzátartozóit. Szerette őket. Ez az emberi rész. De egy idő után, később az apja meghalt, és eltemette. És azután ott volt az unokaöccse, aztán civakodás és vitatkozás jött fel. És végül is Lót megtette a választását és lement Szodomába. És figyeld Ábrahámot, nem vitatkozott Lóttal. Azt mondta, „Mi testvérek vagyunk. Nem szabad vitatkoznunk. De emeld fel a fejedet és menj bármerre, amerre akarsz. Ha keletre mész, én nyugatra megyek. Ha északra mész, én délre megyek.” Ez az igazi Keresztényi indulat, legyél készen a jobb részt adni az alkuból a másiknak. Mindig ajándéld fel neki ezt, hadd vegye, ami választ.

50 Hogy miért? Mi készítette Ábrahámot, hogy ezt tegye? Tudta, hogy Isten megígérte neki, hogy úgyis mindent örökölni fog. Ámen. Így aztán sátor vagy házikó, miért is

törődnénk vele? Az egész dolog hozzánk tartozik. „*Boldogok a szelídek, mert ők öröklik a földet.*” Ez mind hozzánk tartozik. Isten mondta így. Szóval add az embernek a legjobb választási lehetőséget, ha ő akarja. Talán ez az összes, amit valaha kapni fog. De ez az egész hozzád tartozik, az üdvösség örökösei ígéret szerint. Ez mind a tiéd.

51 Tehát Sára, a leggyönyörűbb asszony azon a vidéken, ott ült fenn egy kis domboldalon a férjével, ahogy kell. Ő egyszerű, talán egy egyszerű vászonruhát viselt, vagy aminek akarod nevezni. Miközben Lótné felöltözött, mint egy milliomos. És a férje volt a város polgármestere. Egy bíró volt, aki a kapuban ült. Az asszonynak mindene megvolt; járt az összes varró körbe, és a kártya partira, ami folyt Szodomában és Gomorában. De Sára elégedettebb volt a visszafogott megélhetéssel a férjével, tudva, hogy Isten akaratában van, mint hogy örüljön a gazdagságnak... a gazdagság élvezetének egy ideig. Ez így van. Ekkor látogat meg Isten.

52 És egy nap, olyan biztos, mint ahogy a rossz utat veszed, az egy nap majd utolér téged. Azt gondolhatod, hogy minden rendben lesz. Azt gondolhatod, hogy megúszod, de nem fogod. Úgy néz ki, hogy minden be van fedezve, de nincs befedezve. Isten tud mindent. Tudja, hogy igazán komolyan is veszed a megvallásodat, vagy nem. Tudja, hogy igazán úgy is érted, hogy hiszel Őbenne, és meg vagy mentve, és elfogadtad Őt, és halott vagy a világ dolgainak, és élsz a Krisztusban. Tudja ezt.

53 Na, most figyeljünk Ábrahámra, szeretném, hogy figyeld ezt az igaz szellemet. Ó, az egész áldott dolog itt kegyelem. Szeretném, hogy olvassatok velem a 14. részből... a második Mózes, csak egy pillanatra.

54 Most, az első dolog, ami történt, mikor odaértek, hogy Lót bajba keveredett. Miért? Isten akaratán kívül volt. És ha bajba keveredsz, amikor Isten akaratába vagy, Isten kisegít. De ha bajban vagy, Isten akaratán kívül, akkor csak egyet lehet tenni, kerülj vissza újra Isten akaratába.

55 Na, most a királyok mind összejöttek és kitalálták azt, hogy lent a síkságnak jó a vízellátása, és csak lemennek, és veszik azt a kis Szodomát és Gomorát, elfoglalják. És azt is tették. És mikor lementek és elfoglalták, akkor Lót is elvitték magukkal.

56 Na, most akarom, hogy megfigyeljétek Krisztus Szellemét Ábrahámban. Most figyeljétek a 14. verset;

Amint meghallá Ábrám, hogy az ő atyjafia... (Értitek?)... az ő atyjafia fogságba esett, felfegyverzé házában nevedett háromszáz tizennyolc próbált legényét és üldözve nyomula Dánig.

57 Ó, milyen egy áldott kegyelmi gondolat! Ábrahám, mikor a testvére, – bár kiesett a kegyelemből, bár visszacsúszott állapotban volt; – mikor hallotta, hogy a világ utolérte és rabul ejtette őt és elvitte, hogy megölje, Ábrahám Krisztus Szelleme által cselekedett. Jött és felfegyverezte az összes emberét, akik a házában születtek, – és utánuk ment, és üldözte őket egészen Dánig. És Dán Palesztina legtávolabbi részei, „Dántól Beersebáig,”

az egyik végétől a másikig. Ez Krisztusnak volt egy előképe, mikor látta, hogy a világ elvitte... elesett, hogy Ő üldözte az ellenséget egész végig, hogy visszanyerje Ádám elesett fáját.

58 Szeretném, hogy figyeljétek meg a következő verset milyen édesen beszél a Szellem rajta keresztül. Jól van, a 15. vers most;

És visszahozá mind a jószágot;(mindent) Lót is, az ő atyjafiát jószágával egybe visszahozá, meg az asszonyokat és a népet

59 Mikor Ábrahám elment az ellenség után, aki elvitte a testvérét, és üldözte azt az egész országon keresztül Dánig és visszahozott mindent, amit elvesztett az eleséskor.

60 Milyen gyönyörű kép ez Krisztusról, aki hallotta a Mennyekből, hogy el voltunk veszve, és jött és üldözte az ellenséget egészen a pokolig, és elfogta az elveszett lelkeket, és visszahozott minket, és helyreállított bennünket mindahhoz, ami a miénk volt az elesés előtt! Mi visszacsúszottak; mi, akik Isten fiainak születtünk, és az ördög fiaivá elferdítettünk, és lettünk, mentünk a világnak dolgai után, és rosszul cselekedtünk, és futottunk mohón, mint Lót, és eladtuk a születési jogainkat, és mentünk a világ dolgai után. Krisztus lejött. Bár elesve; Isten a kezdetben tudta, hogy ki lesz megmentve és ki nem, ezért lejött, és üldözőbe vette az ellenséget az életen át, a halálon át, a paradicsomon át, a pokolba. Egész úton a Dicsőségtől a pokolig, és átvette a pokol hatalmát, meg a kulcsokat az ördögtől, és újra felkelt, és visszaállította az emberiségnek azt, hogy ismét Isten fiai és leányai lehessen.

61 Látjátok ott a Szellemet Ábrahámiban, a Krisztusnak Szellemét vele jönni?

62 Akarom, hogy figyeljétek meg egy kicsit tovább, amint olvassuk;

Minekutánna pedig visszatért Khédorlaomernek és a vele volt királyoknak megveréséből, kiméne ő elébe Sodomának királya a Sáve völgyébe, azaz a király völgyébe.

63 Kimentek. Szodomának királyát visszahozták. Az ő testvérét visszahozták. A gyerekeket visszahozták. És itt kimentek a királyok, találkozni vele. És itt van az is, ahová szeretnék eljutni, az üzenet most. Figyeljétek ide;

Melkisédek pedig Sálem királya, (Jeruzsálemnek Királya, békességnek Királya) kenyeret és bort hoz; ő pedig a Magasságos Istennek papja vala.

És megáldá őt, és monda: Áldott legyen Ábrám a Magasságos Istentől, ég és föld teremőjétől.

64 Melkisédek, a Sálem Királya is képviseltette Magát a többi királyok között. És figyeljétek meg, a harcnak vége volt, az Isten Szelleme Ábrahámiban, Krisztusé, aki visszahozta az elesett testvérét, és aztán helyreállította a korábbi jogos állapotába, mind ahhoz, amit elvesztett. Visszahozta azt. És amikor ezt tette, kenyeret és bort hozott elő,

az úrvacsorát. Nem látjátok, hogy ki volt ez a Melkisédek? Ez Isten volt! Előhozta a úrvacsorai közösséget, a harc után.

65 Most lapozzunk újra Máté 26:26-hoz, csak gyorsan, és nézzük, hogy Jézus mit mondott erről. A Máté könyvében, a 26. rész és szintén a 26. vers, akarunk olvasni csak egy kicsit innen. Jól van, Máté 26:26.

Akkor elméne Jézus velök egy helyre, amelyet Golgotának hívtak, Golgotának... vagy Gecsemánénak, akarom mondani... és monda a tanítványoknak: Üljetek le itt, míg elmegyek és amott imádkozom. [36. vers – a szerk.]

66 Azt hiszem, hogy rossz íráshelyet vettem. Máté a huszon... 26. verse, a 26. résznek. Ha valakinek megvan, olvassa fel nekem, hogyha meg... - hogyha megtaláljátok. Csak egy perc. Ez egy gyönyörű előkép itt. Nem akarom, hogy ezt kihagyjátok. Itt vagyunk. Ez az, testvérnő.

Mikor pedig evének, vevé Jézus a kenyeret és hálákat adván...

Mi volt ez? A harcnak vége volt.

megettövé és adá a tanítványoknak, és monda: Vegyétek, egyétek; ez az én testem.

67 Látjátok azt a Melkisédeket? Száz évvel előtte, amikor találkozott Ábrahámval a harc vége után, kenyeret és bort adott. És itt Jézus ad a tanítványoknak, miután a nehéz csatájának vége lett, kenyeret és bort adott nekik. Figyeljétek! Figyeljétek, a jövőbeli eljövételét.

És vevén a poharat és hálákat adván, adá azoknak, ezt mondván: Igyatok ebből mindnyájan;

Mert ez az én vérem, az új szövetségnek vére, amely sokakért kiontatik bűnöknek bocsánatára.

Mondom pedig néktek, hogy: Mostantól fogva nem iszom a szőlőtőkének ebből a terméséből mind ama napig, amikor újan iszom azt veletek az én Atyámnak országában.

68 Most harcba vagyunk. Megyünk az elesett testvér után, akit Isten a világ lefektetése előtt látott és elrendelt az Örök Életre. És a világ dolgai elkapták egy forgószelelben. Kint van a társaságokban és úri körökben, ő és a felesége, járkálnak fel és alá az utcákon, dohányoznak, isznak, mulatoznak, próbálják megtalálni a békéjüket. És ha Krisztus Szelleme van bennünk, amint az Ábrahámval is volt, akkor utánuk megyünk. Istennek minden fegyverzetével, az Isten Angyalainak táborával körülöttünk, megyünk, hogy visszahozzuk az elesett testvérünket.

69 És mikor a harc végül véget ér, ismét találkozni fogunk Melkisédekkel, – hála Istennek, – Aki megáldotta Ábrahámot ott, és átadta neki az áldást, és kenyeret és bort adott neki, az úrvacsorát. És amikor a harcnak vége, találkozni fogunk Vele. Mi, akik Ábrahám ígéretének örökösei vagyunk, örökösársai Krisztusnak a Királyságban, találkozni

fogunk Vele az útnak a végén, és vesszük a kenyeret és a bort, újra, amikor a harcnak vége.

70 Ki ez a Melkisédek? „Az, akinek nem volt apja, sem anyja, nem volt napjainak kezdete, sem életének vége.” Ott lesz, hogy adja az úrvacsorát újra. Értitek? [A gyülekezet mondja: „Ámen!” – a szerk.]

71 Mikor feljövünk, bizonyos estéken, amikor összejövünk és vesszük az úrvacsorát a szolgálók kezeiből, mutatva azt, hogy hisszük az Úr Jézus halálát, temetését és feltámadását, az-az a lepel, az Ő teste, amiben el volt takarva, Isten. Vesszük ezt, mint egy bemutatását annak, hogy „halottak vagyunk a világ dolgainak, és a Szellem által újjászülettünk.” És járunk a Krisztus Testével, minden hívő együtt.

72 Mikor majd a nagy harcnak vége lesz és feljövünk újra Krisztussal, akkor majd vesszük Vele az úrvacsorát Isten Királyságában újra; és esszük a testet és isszuk a szőlő vérének újra, Isten Királyságában. Ó! Ott van Melkisédek! Ez az, aki Ő volt.

73 Na, most olvassunk egy kicsit tovább Róla itt, és a 18. verset.

Melkisédek pedig Sálem királya, kenyeret és bort hozza... (Értitek ezt?) ... ő pedig a Magasságos Istennek papja vala.

És megáldá őt, és monda: Áldott legyen Ábrám a Magasságos Istentől, ég és föld teremtményétől.

És megáldá őt,... És megáldá...

Áldott a Magasságos Isten, aki kezébe adta ellenségeidet. És tizedet ada néki mindenből.

Tizedet fizetett Melkisédeknek. Ábrahám tizedet adott Neki a zsákmányból.

74 Na, most akarom, hogy figyeljete ide, ahogy Pál folytatja, háttérrel adva következő leckének most.

És monda Sodoma királya Ábrámnak: Add nekem a népet, a jószágot pedig vedd magadnak.

Na, most Sodoma királya azt mondta, „most csak add vissza nekem a népem, a jószágokat pedig vedd magadnak.”

És monda Ábrám Sodoma királyának: Felemeltem az én kezemet az Úrhoz, a Magasságos Istenhez,

El Elyon, „az ég és föld tulajdonosa,” ott.

...a Magasságos Istenhez, ég és föld teremtményéhez; hogy én egy fonalszálat, vagy egy sarukötőt sem veszek el,

Nem volt egy nagy pénzgyűjtő hadjárata. Csak az elveszett testvérét akarta!

...mindabból, ami a tiéd, hogy ne mondjad: Én gazdagítottam meg Ábrámot;

Semmi egyebet, csupán a legények élelmét, és ama férfiak részét, kik én velem eljöttek volt.

75 Na, most akarom, hogy figyeljétek meg, Ábrahám azt mondta, „én egy fonalszálat vagy egy sarukötőt sem veszek el.” Nem azért harcolt, hogy sok pénzt szerezzen. És a valódi, igaz harcok nem önző indítékból vannak. A háborúkat nem pénzért vívják. A háborúkat elvekért és indítékokért vívják. Az emberek a háborúkat elvekért vívják. És mikor Ábrahám elment Lótért, akkor nem azért ment ki, mert tudta, hogy meg tudja verni a királyokat, és elvegye minden tulajdonukat, hanem azért az elvért ment ki, hogy „megmentse a testvérét.”

76 És bármelyik szolgáló, aki a Mennyei Király ihletése alatt van küldve, nem pénzért fog menni, és nem is azért, hogy nagy gyülekezeteket csináljon, sem nem azért, hogy felekezeteket ösztönözzön. Csakis egy elvért fog menni, mégpedig, hogy „Visszahozza az elveszett testvérét.” Akár kap a gyűjtésben tíz centet vagy sem, neki egyáltalán nem tesz semmi különbséget.

77 Mint ahogy mondtam, „az igazi háborúkat az elvekért vívják és harcolják meg és nem pénzért.” És azok a férfiak és asszonyok, akik azért csatlakoznak a gyülekezetekhez, vagy azért jönnek a gyülekezetbe, hogy népszerűek legyenek, mert a Jones^[dzsonsz]-ék oda tartoznak, vagy lecserélik a kis gyülekezetüket egy nagy gyülekezetre, egy önző indítékból csináljátok ezt, és a helyes elv nem áll mögötte. Hajlandónak kellene lenned a frontvonalra állni.

78 Ebben az imaházban itt, amikor a dolgok rosszul mennek, és ti férfiak és asszonyok el fogtok futni és átmentek máshova, vagy kimaradtok, amíg vége nem lesz a kis nyugtalanságnak vagy zavarnak, ott valami baj van a megtapasztalásoddal. Pontosan.

79 Nekünk van itt egy szokásunk. Van itt egy rendünk. Ez a gyülekezet a Biblia alapelveire lett alapozva. Ha van valaki itt, aki helytelenül cselekszik, ha úgy gondolod, hogy helytelenek, akkor menj oda hozzá és beszélj vele. És ha nem tudod elrendezni, akkor vigyél néhány testvért magaddal, egyet vagy kettőt. Ha nem rendezi, akkor mondd meg a gyülekezetnek. És a gyülekezet elbocsátja őt, nincs tovább közösség vele. Jézus azt mondta, „Amit feloldotok a földön, én az feloldom a Mennyben.”

80 Ez az oka, hogy olyan sok problémátok van, mert nem követitek a bibliai alapelveket. Ha valaki a gyülekezetben háborúságot okoz, vagy valami rosszul megy, nem az a kötelességed, hogy beszéljess arról a férfiról vagy asszonyról. Az a kötelességed, hogy menj ahhoz a férfihoz vagy asszonyhoz, és mond meg neki a hibáját. És ha nem hallgat rád, vigyél valaki mást magaddal. És ha arra sem hallgat, akkor a gyülekezet feloldja őt. Jézus mondta, „Amit feloldotok a földön, azt Én feloldom a mennyben. Amit megkötök a földön, azt Én megkötöm a Mennyben.” Ez a gyülekezet hatalma.

81 Nem is olyan régen itt egy jó prédikátor barátom, akinek volt egy fia, és ez a fiú járt gyülekezetbe, az ő gyülekezetébe. Oda jutott, hogy elkezdett szaladgálni egy kislánnyal,

aki dohányzott és ivott, és így tovább. A prédikátor mondta, „Természetesen, az az ő dolga.” Egy nagyon közeli barátom, és egy kedves fiú volt. De teljesen belehabarodott egy fiatalasszonyba, aki már házas volt, néhány gyermeke volt, és a férje még élt. És attól félt, hogy majd lesz nekik... hogy ez a fiú elveszi a lányt. Így ez a testvért teljesen összetörte. És azt mondta nekem, „Branham testvér, azt akarom, hogy menj el ehhez a bizonyos-bizonyos fiamhoz, és beszélj vele.”

82 Azt mondtam, „... testvér” Majdnem kimondtam a nevét. „Ennek van egy jobb módja. Ne engem küldj! Ha a fiú nem megfelelően él, és a gyülekezet látta helytelenül cselekedni, akkor ez a gyülekezet dolga. Ez a gyülekezetre tartozik. És a gyülekezet menjen és beszéljen vele.”

83 Tehát maga mellé vett egy testvért és elment hozzá és beszéltek. És visszavágott a testvérnek, hogy ő intézi a saját a dolgát, és ő is tegye azt. Vett egy másik testvért, még kettőt, két diakónus elment és beszélt a fiúval. De nem hallgatott rájuk. Elmondták a gyülekezetnek. És egyszer sem jött el, hogy rendezze a dolgát a gyülekezettel, több estén át, miután elmondták a bűnét a gyülekezetnek. És utána a gyülekezet elengedte őt.

84 És körülbelül egy hónap múlva tüdőgyulladást kapott, és azt mondta az orvos, hogy „Semmi esélye nincs, hogy életbe maradjon.” És akkor visszavánszorgott. Isten tudja, hogy hogyan kell csinálni.

85 Próbáljuk azt magunk megoldani. „Ó, nekünk ki kell rúgni ezt és ezt a gyülekezetből. Neked ezt, azt és amazzt kellene tenned.” Megtettétek a részleteket, mint a gyülekezet ez iránt? Tessék. Így kell tenni ahhoz, hogy visszavánszorogjanak, át kell adni az ördögnek egyszer.

86 Mit mondott Pál arról az emberről ott, aki a mostoha anyjával élt? Nem tudták helyreállítani. Azt mondta, „Adjátok őt át az ördögnek.” Figyeld, hogy mi történik! A következő levélben azt írta Pál, ez az ember kiegyenesedett. Biztosan. Istennek van módszere, hogy kezelje ezeket a dolgokat, ha csak követjük az Ő szabályait.

87 Ha valami rosszul megy a gyülekezetben, ha ez a tagok között van, bármelyikőtök testvérek. Ha a diakónusi bizottságban, diakónusok, közületek egy nem úgy viselkedik, a többi diakónus jöjjön és találkozzanak, próbálják helyreállítani a testvért; mondjátok el neki, hogy mit csinál, vagy pedig az egyik a tagok közül, bármi is vagy. Aztán ezt elébe kell hozni. És ha nem teszi meg, akkor mondd meg a pásztornak. Aztán elbocsájtják a gyülekezetből, és legyen olyan, mint egy hitetlen és egy vámszedő. Aztán figyeld, majd az Úr megy és dolgozni fog rajta. Látod, akkor fog majd magához térni. Akkor fog majd bevánszorogni. De próbáljuk magunk megoldani, tudjátok, magunk próbáljuk... minden, amit úgy tennénk, na, most azzal soha nem érünk célt.

88 Most ez a Melkisédek, Sálem Királya, Herceg, a Magasságosnak papja, találkozott Ábrahámval, és megáldotta őt. És tizedet adott Neki, Ábrahám adta. És Ő volt a Sálem

Királya. És kenyeret és bort hozott elő, az úrvacsorát, és Ábrahámnak adta a harc után, miután visszanyerte az embereket.

89 Na, most, „minden háborút,” – ahogy mondtam, – „elvekért vívják.” Most, ha van egy kis háború a gyülekezetben, annak a helyes elvnek kell lennie. Muszáj a helyes dologért harcolnod. És a gyülekezet minden egyes tagjának így kellene tennie. Na, most ez a tanítás a gyülekezetért van. Ezért vagyunk itt. Ezért állok itt. Ezért van az Istennek Igéje, a gyülekezetért.

90 Soha ne engedjétek, hogy valami is gátolja ezt a gyülekezetet. Ha mégis, akkor ti vagytok vétkesek, mindannyian. És ti a különböző gyülekezetekben; ha valami rosszul megy a gyülekezetben, akkor ti vagytok a vétkesek, mert ti vagytok a gyülekezet felügyelői. Ez nem a pásztortól függ. Ez nem a diakónusi tanácstól függ. Ez tőled függ, tőletek személyenként, hogy elmenj a testvéredhez és megpróbáld helyrehozni. Ha nem megy, akkor vegyél kettőt vagy hármat magaddal, és menj vissza. Ha nem hallgat rá, akkor mondd meg a gyülekezetnek. Akkor ő el van bocsájtva az Isten Királyságából. Isten mondta, „Ha elbocsátjátok ott, Én elbocsátom Itt, ha ezen a sorrenden mentél keresztül.” Akkor Ő az ördögöt rázabadiítja a testének építésére... romlására. És akkor majd visszajön. Így van. Ez a módja, rávenni, hogy visszajöjjön. Ha ő Isten gyermeke, vissza fog térni. Ha nem az, akkor-akkor megy tovább, és akkor az ördög elküldi az ő örök helyére.

91 Na, most az indítékai. Ha csak rászálpsz valakire, az más. De, ha az ember bűnös! És Lót lement és visszacsúszott, pedig héber volt. Lement és visszacsúszott. Ő kegyelemben volt, de elesett attól. És mikor kiment... és Lót-Lót meg volt mentve. Soha se gondold, hogy nem volt megmentve. Meg volt mentve. Mert miközben végig a rossz helyen volt, a Biblia mondja azt, hogy „Sodoma bűnei napról napra gyötörték az ő igaz lelkét.” Na, most a teste tett egy dolgot. És mi lett az ő vége? Több szégyent hozott. A felesége só oszloppá vált. Gyermekei lettek az lányaitól. Így látod, hogy milyen szégyent hozott, mert kiesett a kegyelemből, és soha nem állította helyre magát. És Istennek el kellett venni őt a földről.

92 De mégis egy elesett testvér volt, és Ábrahám mindent elkövetett, hogy visszahozza. És az a Szellem, amely Ábrahámiban volt, az a Krisztus Szelleme, ami a gyülekezetben van ma. Nem számít, hogy mit tett a testvér, mindent meg fogsz tenni, hogy visszahozd újra közösségébe Krisztussal. Nem számít, hogy mit tett, erősen fogsz próbálkozni.

93 Na, most meg akarjuk figyelni itt most újra, ahogy megyünk tovább ennek a Melkisédeknek, a Sálem nagy Papjának, és a Menny és föld tulajdonosának a leckéjével. Most először is;

Apa nélkül, anya nélkül, nemzetség nélkül való; sem napjainak kezdete, sem életének vége nincs, de hasonlónak tétetvén az Isten Fiához, pap marad örökké.

Na, most figyeld! Nem az Isten Fia volt, Ő a Fiú Istene volt. Nem Isten Fia volt, – Melkisédek nem az volt, – hanem az Atyja volt az Isten Fiának.

94 Na, most ezt a testet, – ami Neki volt, – Ő azt teremtette. Ez nem egy asszony által jött. Így hát azzal a teremtettestel, Ő nem tudott... Egy test, amit készített Magának, hogy kinyilatkoztassa Magát.

„Istent soha senki nem láthatja. Isten egy szellem.” Halandó szemek nem látják azokat a dolgokat, hacsak nem olyan formában van, mint a Tűzoszlop, vagy bármi, ami volt, vagy valamilyen lény formájában, amit láttak egy látomásban. De az... Istennek ki kell nyilatkoztatnia Magát valamilyen módon. És Isten kinyilatkoztatta Magát Ábrahámnak emberi formában. Kinyilatkoztatta Magát Mózesnek emberi formában. Kinyilatkoztatta Magát az Izrael gyermekeinek Tűzoszlop formájában. Kinyilatkoztatta Magát Keresztelő Jánosnak egy galamb formájában. Látod, kinyilatkoztatta Magát azokban a formákban.

Mikor emberi formában nyilatkoztatta ki Magát, mint Sálem Királya – Jeruzsálemé, nem a földi Jeruzsálemé, hanem a Mennyei Jeruzsálemé. Kinyilatkoztatta Magát abban a formában. Ő *hasonlóvá* lett az Isten Fiához.

95 Na, most az Isten Fiának egy asszony által kellett jönnie, itt megteremtve; egy asszony méhe által, mert ugyanazon keresztül jön a halál is.

96 És Ő nem jöhetett teremtés által, ahogyan Isten tette a kezdetben. Amikor Isten az embert teremtette a kezdetben, az asszonynak semmi köze nem volt hozzá. Isten csak mondta, „Legyen” és az ember előjött a porból. Előhívta őt anélkül, hogy bármi asszonynak bármi köze lett volna hozzá. De, az asszony ott volt az emberben.

97 És Isten kivette az asszonyt Ádám oldalából. Így van ez? [A gyülekezet mondja: „Ámen!” – a szerk.] És aztán az asszony ment és nemiség által hozott elő férfit. Tehát az egyetlen mód, ahogyan Isten tudott... Nem jöhetett abban a teofániában. Nem jöhetett, mint Melkisédek. Neki Férfiként kellett jönnie, és az asszony által kellett jönnie. „A te Magod tapossa a kígyó fejét, és az ő feje megsebezi a Te sarkadat.” Értitek? [„Ámen!”] Istennek egy asszony által kellett jönnie; és úgy is jött, mikor lakozott a Fiának testében, Krisztus Jézusban. „Isten volt Krisztusban, megbékéltetve a világot Magával.” És a Saját Vérét ajánlotta fel áldozatul. És az életét adta, hogy a halál csatornáján keresztül megmenthessen téged Örök Életre.

98 Tehát akkor Isten jött, és az Isten Fiához hasonlatossá lett téve. Értitek? Egy Ember volt, aki az Isten Fiához hasonlóvá lett téve. Na, most Ő nem lehetett az Isten Fia, mert ez az ember Örökkévaló volt.

99 Az Isten Fiának volt kezdete, és volt vége. Ideje volt a születésének és ideje volt a halálának. Neki volt kezdete és vége is. Volt apja meg anyja is.

100 Ennek az embernek nem volt sem apja sem anyja, sem idejének kezdete vagy vége. De Ő hasonlóvá lett – ez az ember, Melkisédek – az Isten Fiához hasonlóvá lett téve.

101 Na, most az Isten Fia, amikor e világba jött, egy asszony formájába, vagyis egy asszonyon keresztül, egy ember formájában, és megölték, feltámadt a harmadik napon,

feltámadt a megigazulásunkért, most Ő mindörökké él. És mindaddig, amíg az a test él mi is élünk Ővele! És mivel Ő feltámadt a porból, mi is feltámadunk az Ő hasonlatosságára. Itt van az Evangélium története! Áldott legyen az Úrnak Neve! Nem Angyalok, sem természetfeletti lények, nem egy csomó hasonló ember, aki összegyűlt, hanem férfiak és asszonyok, – ámen – állnak az Ő hasonlatosságában. Igen uraim.

102 Mint ahogy már sokszor mondtam, és még egyszer mondom itt megint. Ideillőnek tűnik. Éppen fészültem ezt a körülbelül öt vagy hat hajszálat, ami még megmaradt. És a feleségem azt mondta, „Billy, te kopaszodsz.”

103 Azt mondtam, „De én nem vesztettem el egyet sem azokból.

104 Azt mondta, „Hol vannak?”

105 Azt mondtam, „Mondd meg, hogy hol voltak mielőtt kaptam őket, és én megmondom azt, hogy hol várnak rám.” Az így van.

106 Valamikor ökölvívó voltam, bokszoló. Nagy és erős voltam. És úgy éreztem, hogy ha ezt a gyülekezetet a hátamra tennéd, le tudnék sétálni vele az utcán. Én mondom neked, amikor most felkelek minden reggel, rájövök, hogy már negyven valahány év elmúlt. Látod? Nem vagyok az, ami valaha voltam. Minden nap gyengülök. Ahogyan ránézek a kezeimre, azt gondolom, „Nézd csak! Lám, kezdek egy öregemberré válni.” Ránézek a vállaimra. Úgy látom a súlyom is jócskán gyarapodott. Valaha huszonnyolcas volt a derékbőségem. Most harmincas kell. Látod, öregszem, kövéredék és elsorvadok.

107 Mi ez? Ugyanazt eszem, amit valaha ettem. És tisztábban, jobban élek, mint valaha éltem, ugyanaz a dolog. De Isten elrendelt egy időt nekem, és el kell fogadnom ezt. De az az áldott gondolat, hogy azon a napon Ő feltámaszt engem újra. És ami huszonöt éves koromban voltam, mindaz leszek örökre. Ámen! Tessék! Mit zavar engem az öregkor? Én legyőztem az ördögöt ebben már sok évvel ezelőtt, tudva azt, hogy hiszek Őbenne! Ez a kis idő amúgy is csak egy rövid kis dolog. És ha csak itt maradunk háromszor húsz meg tíz, azaz hetvenéves korig, ez a megígért időnk, mi egyéb az, mint bánat és nyomorúság. Mi az? Elcserélnéd ezt a pestisházat a jövőendő dicsőségre odaát?

108 Ó, áldott legyen az Úr Neve! Valami a belsőmben találkozott azzal a Melkisédekkel egy napon, és Ő békességet szólt és Örök Életet adott nekem. És ez az élet semmit sem jelent, csak imaház, hogy prédikáljam az Evangéliumot ezen keresztül. Ezt teljes őszinteséggel mondom ezzel a két nyitott Bibliával itt előtttem. Ha az én Istenem az Evangélium prédikálásával végzett velem, és már nem tudok többet tenni Neki, a gyermekeim elég idősek ahhoz, hogy gondoskodjanak magukról, és ha Ő most rögtön el akarna vinni engem, „Ámen,” ezzel el van rendezve. Igen uram.

109 Mit számít, hogy nyolcvan éves vagyok vagy húsz? Csak egy dolog miatt vagyok itt: hogy szolgáljam az Urat. Ennyi az egész. Ha még mindig úgy tudom prédikálni az Evangéliumot, mint ahogy most, mikor nyolcvan leszek, akkor mit számít, hogy negyven éves vagyok vagy nyolcvan? Sokan nyolcvan évesek ma este. És sok gyermek fog

meghalni, mikor egy nyolcvan éves ember sokukat túléli. Mit számít? A motivációd az, az elveid, és mi azért vagyunk itt, hogy szolgáljuk az Úr Jézust. Ez minden.

110 Tudva azt; hogy „Ez az élet, amiről az ember beszél, ez csak egy pára; egyszer volt és nincs tovább.” De ha van Örök Életünk, Isten megígérte, hogy feltámaszt bennünket. És venni fogjuk az úrvacsorát Ővele, amikor a napoknak vége lesz, és mikor azt mondja, „Lépj be az Úrnak örömébe, ami elkészítettett a világ lefektetése előtt.”

111 Akkor mit számít itt, hogyha van valamink vagy nincs? Hogy fiatalok vagyunk vagy öregek, mit számít? A fő dolog az, hogy készen vagy-e találkozni Vele? Szereted-e Őt? Tudod-e szolgálni Őt? Teljesen feladtad-e a világ dolgait? Találkoztál Melkisédekkel miután a harcnak vége lett?

112 Dicsőség Istennek! Én körülbelül huszonegy éves voltam, és egy nap harcoltam *ezzel, azzal, és amazzal*. Nem tudtam eldönteni, hogy egy bokszoló legyek vagy prémvadász vagy vadász, hogy mi legyek. De találkoztam Melkisédekkel, és Ő adott úrvacsorát, és azóta ez el van intézve örökre. Halleluja! Az Ő oldalára álltam. Azóta örvendezek az úton. És mikor az út végére érek, és a halállal szembe nézek; mint ahogy most érzem magam, egyáltalán nem fogok félni tőle. Odaállok, elé akarok állni, tudva azt, hogy ismerem Őt, Aki ígéretet tett – így van – hogy ismerem Őt a feltámadásának erejében. Amikor a halottak közül előhív engemet, kijövök közülük. Így van, ismerve Őt a feltámadásának erejében. Mit számít, hogy öreg vagyok vagy fiatal? Hogy kicsi vagyok vagy nagy? Hogy jól laktam vagy éhes vagyok? Hogy van hová lefeküdnöm vagy nincs?

113 „A madaraknak fészük van, a rókáknak barlangjuk, de az ember Fiának nincs hová lehajtania a fejét,” de Ő a Dicsőség Királya volt.

114 Mi királyok és papok vagyunk, ma este. Mit számít, hogy van nekünk vagy nincs? Ameddig ott van nekünk Isten, több mint győztesek vagyunk. Több mint győztesek vagyunk. Isten jelenlétében ülünk a Szent Szellem közösségében, vesszük a szellemi úrvacsorát Annak kezéből, Aki bizonyosságot tett, „Én halott voltam, és újra élek, és élek örökkön örökké.” Mennyei helyeken ülünk Krisztus Jézusban. Ó, áldott legyen az Ő szent Neve! Mit számít ez?

Egy sátor vagy egy házikó, mit törődjek vele?

Palotát építenek nekem Odaát!

Rubinból és gyémántból, ezüstből és aranyból,

A kincses ládája tele, az Ő gazdagsága elmondhatatlan.

115 Találkoztam Vele egy nap, amikor jöttem a harcból. Letettem a trófeáimat. Azóta egy harcot sem vívtam; Ő harcolja meg azokat nekem. Csak pihenek az ígéreteiben, tudva azt, hogy ismerem Őt a feltámadásának erejében. Ez minden, ami számít. Mi más számít?

116 Mit tudunk tenni? Miért aggodalmaskodsz, megnövelheted termetedet egy arasszal? Mit törődsz vele, hogy a hajad göndör, vagy egyáltalán van-e hajad? Mit számít? Hogy öreg vagy, ősz vagy és a vállaid görnyednek, vagy sem, mit számít? Ámen. Az csak

egy kis időszakra van, egy rövid időre, de Az örökkön örökké. És amikor mérhetetlen időszakok telnek el, és a korok mennek tovább, soha nem fogsz változni, és átmész az Ő végtelen Örök korszakain. Mit számít?

117 Annyira örülök, hogy találkoztam Vele. Annyira örülök, hogy egy nap majd Úrvacsorát ad nekem, ugyanaz a Melkisédek, Aki találkozott Ábrahámval, amikor jött vissza a királyok leveréséből. Természetesen. „A Mennynek Istene,” az El Elyon; a hatalmas VAGYOK, nem a voltam, VAGYOK, jelen időben. „És megáldotta őt.”

118 FigyeljeteK ide egy kicsit még, hogy jobban megértsük a leckét együtt. Most a 4. vers;

NézzéteK meg pedig, mily nagy ez,...

Én is azt gondolom. „NézzéteK meg, mily nagy volt ez a Férfi.” Felette van az Isten Fiának. Az Isten Fiának volt apja és anyja, Neki nem volt. Az Isten Fiának volt idejének kezdete, és idejének vége. Neki nem volt. Ki volt ez? Ez volt a Fiúnak az Atyja. Ez, volt Ő.

NézzéteK meg pedig, mily nagy ez, akinek a zsákmányból tizedet is adott Ábrahám, a pátriárka.

119 Most jól figyeljeteK;

És bár azoknak, kik a Lévi fiai közül nyerik el a papságot, parancsolatjuk van, hogy törvény szerint tizedet szedjenek a néptől, azaz az ő atyjafiaiktól, jóllehet ők is az Ábrahám ágyékából származtak;

120 Na, most ezt figyeljéteK, ha látni akartok valamit.

De az, akinek nemzetsége [angolul: származása – a szerk.] nem azok közül való, tizedet vett Ábrahámtól, és megáldotta az ígéret bírtokosát.

121 Ábrahámé volt az ígéret, és ez az Ember megáldotta Ábrahámot, akié az ígéret volt. Ki volt ez? A Lévinek fiai tizedet fizettek a testvéreiknek... vagyis az ő testvéreik fizettek tizedet nekik. Az Úr parancsolata volt számukra, hogy vegyenek tizedet abból, amit a testvéreik szereztek, a megélhetésükre, mert ők voltak a papság. Most ez kihagyja a melkisédeki papságot, ahogy erről szól pont itt. Így van. De ez az Ember... Még akié az ígéret is volt, a legnagyobb ember a földön – Ábrahám – találkozott ezzel az Emberrel, és tizedet fizetett Neki. [üres hely a szalagon – a szerk.] Neki nagyobbnak kellett lennie.

122 FigyeljeteK!

Pedig minden ellentmondás nélkül való, hogy a nagyobb áldja meg a kisebbet.

Biztosan! Figyelj, hogy ki Ő!

És itt halandó emberek szednek tizedet;

Mert a papság, a papok és prédikátorok rendje és így tovább. Emberek, akik tizedet kapnak és halandóak. Látod?

Ott ellenben az, Aki bizonyosság szerint él.

123 Minek venne egy ember tizedet, hogyha neki... Ha sohasem született, és soha nem fog meghalni, és a kezdettől van a végig, és és sohasem volt apja vagy anyja, vagy származása, és tulajdonában van az egész Menny és a föld és azon minden, miért venne tizedet? Miért kérné Ábrahámot, hogy fizessen tizedet? Látod, hogy milyen komoly dolog tizedet fizetni? A tizedfizetés helyes. Minden kereszténynek kötelessége tizedet fizetni. Így van. Ez sohasem változott meg.

124 Na, most;

És, hogy úgy szóljak, Ábrahámnál fogva tized vétetett Lévitől is a tizedszedőtől.

125 Ó, most itt van valami;

Mert ő még az atyja ágyékában vala, amikor annak elébe ment Melkisédek.

126 Mit van Léivel? Ábrahám Lévinek a dédapja volt. És a Biblia azt mondja itt, hogy „Lévi fizetett tizedet, mikor még az atyja ágyékában volt.” Négy nemzedékkel még azelőtt, hogy a földre eljött volna, ő tizedet fizetett Melkisédeknek. Áldott legyen az Úr Neve!

127 Akkor ti, akik nem tudtok hinni az eleve elrendelésben, vagy előre elrendelésben, és itt négy nemzedékkel azelőtt, hogy Lévi kijött volna Ábrahám ágyékából, tizedet fizetett Melkisédeknek. Bárcsak lenne időnk ezt végig venni az Írásokban.

128 Hogyha odateszed, például a Jeremiás 1:4-hez. Isten azt mondta; *„Mielőtt az anyaméhben megalkottalak, már ismertelek, és mielőtt az anyaméhből kijövé, megszenteltelek; prófétának rendelvelek a népek közé.”* Akkor mit tudsz mondani, amit te tettél? Mit tudok mondani, amit én tettem? Az Isten az, Aki kegyelmet mutat. Isten ismert minket a világ alapjainak lefektetése előtt.

129 Ő nem akarja azt, hogy bárki is elkárhozzon. Biztosan nem. De ha Ő Isten, akkor tudja, hogy ki lesz megmentve és ki nem, vagy nem tud semmit. Ha nem tudja... Ha nem tudta, hogy ki lesz benne az elragadtatásba, még a világ formálása előtt, akkor Ő nem Isten. Ha Ő végtelen,... tudott minden bolháról, minden légyről, minden tetűről, minden atkáról, ami létezni fog e földön, mielőtt a föld ki lett volna formálva. Így van. Mindenről tudott. A világ megalapítása előtt már ismert minket. A Biblia mondja azt, hogy „ismert minket és eleve elrendelt minket!”

130 Fekessük le ezt még egyszer. Menjünk vissza az Efézus 1. rész. Az 5. rész... 1. rész Efézből, egy pillanat. Akarok itt olvasni csak egy percre, azért, hogy igazán megértsétek, hogy ez nem csak valami, amit én próbálok mondani nektek. Ez valami, amit Isten próbál mondani nektek. Látjátok? Most figyeljétek meg ezt igazán jól, Efézus 1. rész;

Pál Jézus Krisztus apostola Isten akaratjából,

Ugyanaz az ember, aki írta a Zsidókhoz írt levelet, most ezt a levelet is írta.

...a szenteknek,

Ez nem a hitetleneknek van írva, hanem a szenteknek, a szent... megszentelteknek.

Kik Efézusban vannak, kik húek Jézus Krisztusban;

Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyától, és az Úr Jézus Krisztustól.

Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, Aki megáldott minket minden szellemi áldással a mennyekben.

A szerint, amint magának... na, most jól figyeljete ide a 4. vers;

A szerint, amint magának kiválasztott minket Ő benne a világ teremtése előtt...

Ki itt a „minket”? A Gyülekezet...

Ő benne kiválasztott (Krisztusban) a világ teremtése előtt, hogy legyünk mi szentek és feddhetetlenek Ő előtte szeretet által:

Eleve elhatározván, hogy minket a Maga fiaivá fogad Jézus Krisztus által, az Ő akaratjának jó kedve szerint.

131 Ki csinálta ezt? Isten csinálta ezt! Isten tudta már kezdettől fogva, hogy ki lesz megmentve, és ki nem lesz megmentve. Bizonyára nem akarta azt, hogy valaki is elkárhozzon. De nem azért küldte Jézust ide, hogy lássa, hogy azt mutatod, „Ó, szegény Jézus, én sajnálom Őt: Talán jobb, lenne, ha megtérnék és jóváhagynám ezt.” Nem uram.

132 Isten a kezdetben már tudta, hogy ki lesz és ki nem lesz megmentve. Így aztán tudta, hogy lesznek néhányan, így elküldte Jézust, hogy engesztelést szerezzen azokért, akit eleve ismert. „Akiiket eleve ismert, azokat el is hívta; és akiket elhívott, azokat meg is igazította. És akiket pedig megigazított, (múlt időben) meg is dicsőítette. Itt vagyunk.

133 Szóval, nem te vagy az, aki megtartja magát, hanem Isten kegyelme az, ami megtart téged. Nem te mentetted meg magad, és semmi olyat nem tettél, amivel kiérdemelted az üdvösséget. Isten kegyelme az, ami megmentett téged. Isten kegyelme hívott el téged. Isten eleve-ismerete ismert téged. Tudta, hogy ma este ebben a gyülekezetben leszel, mielőtt a világ alapja le lett letéve, ha Ő végtelen. Ha nem, akkor Ő nem Isten. Ha mindent tud, akkor Ő Isten. Ha nem tud mindent, akkor Ő nem Isten. Ha Ő a Mindenható Isten, akkor mindent megtehet. Ha nem tud mindent megtenni, akkor Ő nem Mindenható Isten. Itt vagyunk.

134 Szóval, hogy mondhatod azt, hogy te tudsz bármit is tenni? Semmit nem tudsz tenni. Ez Istennek a szeretete, kegyelme feléd, hogy egyáltalán itt vagy. Semmit sem tudtál tenni, Isten a kegyelme által hívott téged; és felfigyeltél, meghallottad, elfogadtad.

135 „Nos,” azt mondod, „Branham testvér, ez szörnyen szabadjára enged.” Biztosan azt teszi. Szabad vagy. „Nos, ez a személy csinálhat bármit, amit akar.” Abszolút! Én mindig azt teszek, amit akarok. De ha hívó vagy, akkor nem akarsz rosszat tenni.

136 Van itt egy kis idős leány, ott hátul ül ma este, ez az én feleségem. Szeretem mindennel, ami bennem van. És ha tudnám azt, hogy szaladgálhatok egy másik

asszonnyal mindenhova és megúsznám, és mennék, hogy elmondjam neki, azt mondva, „Méda, hibáztam.” Gondolod, hogy megtenném azt? Ha igazán szeretem őt, nem teszem azt. Így van.

137 Na, most, mi lenne, ha azt mondanám, „Ó, ezt nem tehetem. „Mert megmondom, hogy miért. Elválna tőlem, és nekem van... Ó, egy prédikátor vagyok. Látod, mit tenne ez? Ez kitenne engem a szószékből, hogyha elválna tőlem. 'Egy elvált ember, ó!' Három gyermekem van, még csak rá sem gondolhatok. De, te, én...” Hát, ha ez így van, akkor még mindig törvénykező vagy. Nem törvény alapján vettem feleségül. Nem a törvény végett vagyok hűséges hozzá. Hanem azért mert szeretem! Nem kötelező valamit tennem. A magam akaratából teszem, mert ez egy szerelmi viszony. És ha szereted a feleségedet, te is ugyanezt teszed.

138 És ha így szereted a feleségedet a *fileo* szeretettel, akkor mit kellene tenned Krisztus felé az *agapé* szeretettel, ami milliószor erősebb, ha igazán szereted Istent? Ha tudnám azt ma este, hogy kimehetnék és lerészegedhetnék, és tudnám, hogy szaladgálhatnék és lehetnék erkölcstelen, ha tudnám, ma este, hogy ez lenne a szívemben, hogy így tegyek, és mennék és megtenném, tudva, hogy Ő megbocsájt nekem, én nem tenném azt! Én annál többre tartom. Szeretem Őt. Biztosan! Kétségtelenül!

139 Ez az oka annak, hogy nem adnám el a megtapasztalásomat semmilyen felekezetnek, (nem uram), sem az Isten gyülekezeteinek, [angolul: Assemblies of God – a szerk.] sem az Isten egyházának, [angolul: Church of God], sem a zarándok szenteknek, metodistáknak, baptistáknak, reformátusoknak, katolikusoknak. Nem fogadnék el semmit, amit felajánlhatnának ezért a tapasztalatért. Mert ez soha nem ember által jön. Hanem Isten által. Nem uram. Nem adnám el az elsőszülöttségi jogomat, bármilyen Elvis Presley féle rock-and-roll-ért, vagy a katolikus flottájáért, vagy, vagyis a Cadillac-jeiért, vagy a millió dollárjaiért, és így tovább, amit kap minden hónapban. Nem uram. Szeretem Őt! És ha én... Ameddig így szeretem Őt, én hűséges maradok Hozzá. És ha Isten elhívott és kiválasztott engem, valamit belém helyezett; és én szeretem Őt.

140 Emlékszem Mr. Isler^[miszter ájszler]-re. Mind ismeritek őt, majdnem mindenki. Eljött ide, az Indiana állam szenátora, ide jött gitározni. Amikor a kisbabám meghalt és a feleségem is meghalt, és odaát feküdtek a temetőben. És mentem fel az úton, a kezeim a hátam mögött és sírtam. Kiugrott a régi kis furgonjából, és odajött, átkarolt, azt mondta, „Billy, fel akarok tenni egy kérdést.” Azt mondta, „Hallottalak prédikálni addig, amíg majdnem összeestél a szószéknél. Hallottalak az utcasarkokon meg minden, Krisztusért kiáltva.” Azt mondta, „Most Ő elvitte az apukádat, elvitte a testvéredet. Mindkettőt elragadta, és meghaltak a karjaidban. Ott haltak meg. A feleséged meghalt, a kezedet fogva. És a kisbabád meghalt, és Őt hívod, hogy segítsen. És hátat fordított neked. Mit gondolsz Róla?”

- 141 Azt mondtam, „Szeretem Őt mindennel, ami bennem van. Ha a pokolba is küld, még mindig szeretem.” Ő igaz. Nem én mondom azt, huszonhat év bizonyította. Így igaz.
- 142 Ha szereted Őt! Nem egy kötelesség, hogy „nem csinálhatom ezt, nem csinálhatom azt. Túlságosan szereted Őt, mint hogy ezt tedd, mert kiválasztott téged. Sohasem te választottad, Ő választott téged.
- 143 Azt mondod, „Kerestem az Urat, és kerestem az Urat.”
- Egy ember sem keresi Istent. Isten az, aki keresi az embert. Talán keresel egy szívességet Tőle, de Istennek először meg kell változtatnia a természetedet, mielőtt keresni tudnád Őt, mert bűnös vagy, disznó vagy. Így van.
- 144 És némelyetek mentek a gyülekezetbe és a tagságotok által éltek, és kimentek itt, és csináltok mindent a világban, és még visszajössz, és azt mondod, „Igen, a gyülekezethez tartozom.” Nos, ez messze van attól, hogy Istenhez tartozz. Biztosan. Én nem... De látod, az emberek ezt teszik, megmondhatod. Ó, ők jó gyülekezeti tagok. Ez igaz. Lehetsz attól még gyülekezeti tag, és azokat a dolgokat teszed, de nem lehetsz keresztény úgy, hogy azokat teszed.
- 145 Mint ahogy ma reggel mondtam, „Az öreg varjú, ha valaha is volt egy képmutató, az a varjú.” Így van. Ő és a galamb ugyanazon a bárkán ültek együtt, ugyanazon a kakasülön. És a vén varjú elégedett volt, mikor szabadon bocsátották, és kiment abból a gyülekezetből, és kimehetett oda és leszállhatott egy öreg holttestre, és csak „kár-kár” és eszik *ebből*, eszik a lóból, és eszik a tehénből, és bármi, ami volt, elégedett volt. De amikor Noé elengedte a galambot, nem tudott pihenő helyet találni a talpának. Neki ugyanannyi joga volt leszállni a holt állatra, mint a varjúnak, de az két külön természet volt. Az egyikük, az egy galamb volt eredetileg. Amaz egy varjú volt kezdettől.
- 146 De ha megfigyeled, a vén varjú tud ülni a holttesteken, és eszik fél napon át. A galamb pedig ül a búzaföldön, és eszik fél napon át. És a varjú el tud repülni oda, és eszik galamb eledelt, annyit, amennyit akar. Tud annyi búzát enni, mint a varjú, vagyis mint a galamb. De ő, – a varjú, – tud galamb eledelt enni, de a galamb nem tud varjú eledelt enni. Így igaz.
- 147 Szóval a vén képmutató el tud jönni a gyülekezetbe, és örvendezik, és kiabál, és imádja az Urat, és így tovább, és azután rögtön kimegy vissza és élvezi a világ dolgait. De egy újjászületett keresztény nem tudja ezt tenni, mert az Isten szeretete szorongatja őt egy ilyen helytől, nem tudja ezt tenni.
- 148 Szóval, ha csak attól vagy keresztény, hogy csatlakoztál a gyülekezetbe, és hogy feladtad *ezt* és *azt*, és ugyanaz a vágy van benned, akkor szükséged van még egy megmártózásra. Ez pontosan így van.
- 149 És ti asszonyok, akik fel tudtok öltözni azokba a rövid nadrágokba, és egyből ki az utcára, és aztán „hívőnek” mondod magad. Hívő vagy, de annak egy rossz példája, talán.

Ha igazán Krisztus lenne a szívedben, akkor neked nem kellene gondolkodnod ilyen dolgokról, mint ez. Engem nem érdekel, hogy a többi asszony mit csinál, és a többi lány mit csinál, te legyél más; mert túlságosan szereted Krisztust.

150 Beszélgettem egy asszonnyal az egyik nap egy házban, és ő feldobta kezeit *így*, azt mondta, „Branham tiszteletes, majdnem meztelen vagyok itt a házamban. Itt járkálok.”

151 Azt gondoltam, „Szégyelld magad.” A saját házában, nem érdekel, hogy hol vagy. Így igaz. Öltözködj és viselkedj úgy, mint egy asszony, ahogy egy hölgynek kellene. Szégyelld magad. De te tovább... Igen, a Biblia azt mondja, „Ha szereted ezeket a dolgokat, a világ dolgait, akkor az Isten szeretete nincs meg benned.” És ha szereted az Urat csak teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből, akkor távol tartod magad azoktól a kis szennyestől, utálatos dolgoktól. Így igaz.

152 És a diakónusok, és ti többiek itt, kimentek az utcára, kitekért nyakkal bámészkodtok minden olyan asszony után. Szégyelljétek magatokat; és „Isten fiainak” hívjátok magatokat. Tudom, hogy ez egy kicsit rád pirít, de ti... inkább pirítsanak rád, mint örökké égj ott. Szóval, ha azokat a dolgokat teszed... Na, most, arról nem tehetsz, ha egy asszony szembe jön az utcán félig meztelenül. Ha nézed, akkor látni fogod őt, de elfordíthatod a fejedet. A Biblia mondja, „Ha valaki asszonyra néz és kívánczik utána, paráznaságot követett el vele az ő szívében.”

153 Hadd mondjak valamit neked, kedves testvérnő, számot fogsz adni. Nem érdekel, lehetsz olyan tiszta, mint a lilium. Lehet, hogy valójában soha nem követtél el az életben olyan fajta bűnt, erkölcstelenséget. De ha úgy öltözködsz, akkor számot fogsz adni az ítéletnapon, hogy házasságtörést követtél el minden férfivel, aki rád nézett. Ezt mondja a Biblia. És amikor jársz lent az utcán, ki a bűnös, a férfi? Nem uram. Te vagy az. Olyan módon jelentél meg.

154 Az asszonyoknak van egy remek helye. Az egy szentséges, szép, gyönyörű hely. De neki muszáj úgy tartania magát, ahhoz, hogy betöltse a hivatását, mint ahogy kell, mint egy anya, mint egy asszony és nő. Amikor az asszonyiség megtörik, akkor megtörik bármely nemzetnek a hátgerince. És ez az oka ma annak, hogy a nemzetünk romokban van, az asszonyaink erkölcstelensége miatt van. Ez pontosan így van. Biztosan. A romlottság közöttünk az, ami betört.

155 Ami neked kell, az az, hogy találkozz Melkisédekkel egyszer. Ámen. És engeddd Őt, hogy megáldjon, és adjon neked bort és kenyeret, Örökkévaló Életet. Akkor majd másképp látod a dolgokat. Akkor te... Az más lesz. Nem akarod majd, hogy a fiúk... füttyöljenek utánad, a szoknyapecér füttyével, vagy nevezd, aminek akarod, Biztosan nem. Te más leszel.

156 És azt akarod mondani nekem, hogy amikor így öltözködve, mész ki az utcára, az valami más célból van? Azt mondod, „Hát így hűvösebb van.” Ez csak mese. Az nem hűvösebb. A tudomány bizonyítja, hogy nem hűvösebb. Az egy... Az a kéjvágy, ami rád jön

testvérnő. Nem ismered fel ezt. Nem bántani akarlak, de próbállak figyelmeztetni. Sok erkölcsös asszony, olyan tiszták, amennyire csak lehetséges, egy kedves kis hölgy, azokat hordva magán kimegy az utcára, tudatlanul és nem tudja, hogy mit csinál; mert valamilyen lecsúszott prédikátor fél attól, hogy majd a férjed nem fizeti tovább a tizedét a gyülekezetnek. Ha valaha találkozott Melkisédekkel, akkor nem fog úgy gondolkodni, hanem prédikálja az Evangéliumot. Még ha rápirítja a bőrt a hátukra, akkor is Ezt prédikálja, mindenképpen. Ez így van.

157 Azt teszed, és azért teszed, mert egy kéjsóvár szellem van rajtad... És ti férfiak, akik megengeditek a feleségeteknek, hogy ilyen dolgokat tegyenek, kevés reménységem van felőled, mint férfi. Ez így van. Így van. Na, most erre nincs tisztelet, mert... vagyis nincs mentség, mert ez az igazság. Bármelyik férfi, aki megengedi a feleségének, hogy kimenjen az utcára, és így viselkedjen, testvér, akkor neked kéne a ruháját viselned. Így van. Te, hát, jó ég!

158 Nem azt mondom, hogy a feleségem nem fogja azt tenni. De ahhoz meg kell változnom, és le kell zúllenem attól, ami most vagyok, hogy vele éljek, amikor ezt teszi. Ez pontosan így van.

A leányaim talán megteszik, amikor majd felnőnek. Én nem mondom, hogy nem. Nem tudom. Ez az Isten kegyelmétől függ. Remélem, hogy nem. De ha mégis, akkor túllépnek egy igaz apának az imáin. Átlépnek valakinek az életén, aki próbált igaz életet élni, hogyha valaha is ezt tennék. Így van. De helyesen akarok élni, helyesen tanítani, helyesnek lenni, és helyesen tanítani őket. Ha azt teszik, akkor kiharcolják az útjukat a pokolba, a prédikálásomon, és a Krisztusomon át, és a figyelmeztetéseimen át, így van, ha valaha is megteszik. Biztosan. Így van.

159 Szégyelld magad! Ha valaha találkozol Krisztussal szemtől szembe, és megáld téged, és az elfogadásának csókját a szívedre helyezi, a pokol összes ördöge sem tud soha rávenni, hogy még egyszer felvedd azokat. Így van. Átváltoztál halálból az Életre, és a vonzalmaid az odafent való dolgokra irányulnak, és nem a földiekre. Ámen. Jobb, ha abbahagyom ezt a témát. Ez kényes. Rendben. De ez az Igazság.

160 Jól van, ahogy most egy kicsit tovább megyünk, aztán zárunk:

...És bár azoknak, kik a Lévi fiai közül nyerik el a papságot, parancsolatjuk van, hogy törvény szerint tizedet szedjenek a néptől, azaz az ő atyafijaiktól, jöllehet ők is az Ábrahám ágyékából származtak.

De az, Akinék nemzetsége nem azok közül való, tizedet vett Ábrahámtól, és az ígérek birtokosát megáldotta.

Pedig minden ellentmondás nélkül való, hogy a nagyobb áldja meg a kisebbet.

És itt halandó emberek szednek tizedet, ott ellenben az, Aki bizonyosság szerint él;

És, hogy úgy szóljak, Ábrahámnál fogva tizedet fizetett, tizedet fizetett... tized vétetett Lévitől is,.

Mert ő még az atyja ágyékában vala, amikor annak elébe ment Melkisédek.

161 A hozzáállásod Krisztus felé, nagy hatással lesz arra, hogy milyenek lesznek a gyermekeid. Az életed, amit élsz a családotd előtt, az befolyással lesz arra, hogy milyenek lesznek a gyermekeid. Mert a Biblia azt mondja, „Ő megbünteti a szülők vétkeit a gyerekekben három, négy nemzedékig.”

162 Most, csak egy pár pillanat, mielőtt zárunk;

Ha tehát a Lévíta papság által volna a tökéletesség, (Itt van megint a tökéletességed)... (mert a nép ez alatt nyerte a törvényt) mi szükség tovább is mondogatni, hogy más pap támadjon, a Melkisédek rendje szerint, és ne az Áron rendje szerint?

163 A törvény, a törvénykező, látod, „Ő, ezt kell tenned. Ha nem teszed ezt, nem vagy keresztény. Ha nem tartod a sabbat-ot! Ha te nem... Ha húst eszel! Ha ezeket a dolgokat teszed!” Mind ezek a törvénykező elképzelések. „És muszáj gyülekezetbe menned. Ha nem, akkor büntetést kell fizetned azért. Ájtatosságot kell tenned.” Az egy butaság. Isten kegyelme mentett meg téged Isten előre tudása által, az eleve elrendelése által. Isten elhívta Ábrahámot eleve elrendelés által, előre tudása által. Ő hívott. Gyűlölte Ézsaut és szerette Jákóbot, mielőtt még egyikőjük is megszületett volna. Így van. Ez az Isten előre tudása, ami tudja ezeket a dolgokat.

164 Akkor azt mondod, „Mi a haszna prédikálni az Evangéliumot?”

165 Na, most azt mondom neked, Pál megválaszolta azt, vagyis Jézus tette. Itt van Jézus. Azt mondta, „A mennyeknek országa hasonlatos az olyan emberhez, aki elment ehhez a... tavacskához, vagy egy tóhoz, és beledobta a hálóját. Behúzta. Abból voltak neki teknősbékái. Voltak kígyói. Voltak gyíkjai. Voltak békái. Voltak pókjai. Voltak dögevői. Voltak halai.” Nos, az ember csak kerítőhálózik.

166 Ez olyan, mint az Evangélium. Itt van most, én prédikálom az Evangéliumot. Csak kivetem a hálót. Húzom, és mondom, „Mindenki, aki akarja, bárki, hadd jöjjön.” Itt jönnek néhányan az oltárhoz. Mind állnak az oltár körül. Imádkoznak. Sírnak. Nem tudom megkülönböztetni egyiket a másiktól. Az nem az én dolgom. Nem küldettem, hogy ítéljek.

167 De vannak itt néhányan, akik békák. Vannak néhányan, akik gyíkok. Vannak néhányan, akik kígyók. Ezek, néhányan teknősök. És vannak néhányan, akik halak. Nem az én dolgom megítélni. Azt mondom, „Atyám, itt van, amit kihúztam.”

168 De a béka az egy béka volt, először is.

169 A pók, az öreg pók ott fog ülni és nézelődik körbe egy kis ideig, forgatja a nagy szemeit, körbenéz és azt mondja, „Tudod mit? Nekem már elegendem van Ebből, már nem bírom tovább.” Puff, puff, puff, puff, mennek is kifelé.

170 Az öreg kígyó kisasszony majd felkapja a fejét és azt mondja, „Hát, tudod mit? Hogyha ők így fognak prédikálni a rövidnadrágok ellen és ilyesmi, az kikészít. Ezért

elmegyek ettől a csomó szent-hempergőtől. Legyen, aminek lennie kell.” Te kígyó voltál először is. Ez pontosan így van. Igen.

171 És itt ül az öreg varangyos béka úr, azzal a nagy szivarral a szájában, mint egy szarvatlan texasi bika. Ott fog állni és körülnéz, azt mondja, „Hát, egyáltalán nem kárhoztat engem a dohányzás. Én csak kiszállok ebből a dolgokból, most rögtön.” Nos, te vén béka, te az voltál először is. Ez pontosan így van. Ez pontosan így van.

172 A természeted igazolja, hogy mi vagy. Az életed mutatja, visszatükrözi, hogy mi vagy, és voltál a kezdetben. Nekem nem nehéz ezt meglátnom. Nem nehéz ezt meglátnod.

173 Ha kimegyek Roy Slaughter^[roj szlótör]-höz, – a gazdálkodó, aki itt ül – és látom a disznókat a trágyadombon, eszik a trágyát, nem gondolnék arról semmi rosszat. Ő egy disznó. De ha látok egy bárányt ott fent a trágyadombon, csodálkoznék. Aha. Látod? Ne aggódj, nem fogod őt ott látni. Azt ki nem állhatja. Így van.

174 És az az ember, aki Isten Szellemétől született, az gyűlöli a világ dolgait. Így igaz. „Mert ha szereted a világot vagy a világ dolgait, az Istennek szeretete nincs is benned.”

175 Ha futkosnék egy asszonnyal minden nap, és mikor haza jövök, azt mondom a feleségemnek, hogy szeretem, ő tudná, hogy egy hazug vagyok. A cselekedeteim hangosabban beszélnének a szavaimnál. Biztosan. Azt bizonyítanám neki, hogy nem szeretem, mert nem vagyok hűséges hozzá.

176 Ha azt mondaná nekem, hogy szeret engem, és minden alkalommal, amikor elmegyek otthonról, elmenne valaki mással, azt bizonyítja, hogy nem szeret engem. Így van. A cselekedetei bizonyítanak. Nem érdekel, hogy mennyire próbálná azt mondani nekem, „Bill, szeretlek, és nincsen senki más a világon csak te.” Tudnám azt, hogy egy hazug.

177 És amikor próbálsz azt mondani, „Uram, szeretlek,” és teszed a világ dolgait, Isten tudja azt, hogy először is egy hazug vagy. Szóval miért... Mi haszna elfogadni egy régi félig-meddig megtapasztalást, vagy valami ilyesmit, mikor a Mennysorság hatalmas egei tele vannak igazi dolgokkal? Miért akarsz egy nyomorult, állítólagos, félig-meddig, félkész, névleges keresztény lenni? Amikor lehetsz egy igazi, újjászületett gyermeke Istennek, a menny örömharangjainak hangjaival a szívedben, örvendezve, és Istent dicsőítve, és egy győzedelmes életet élve Jézus Krisztus által.

178 Nem próbálva ezt magadtól tenni, mert nem sikerülne, először is. Hanem vedd Őt, ez az Ő Igéje, és azon nyugszol, hogy amit mondott az az Igazság. És higgyél Benne és szeresd, és Ő mindent jóra kihoz, a javadra. Ez az. Ez az a gondolat.

179 Az Úr áldjon meg benneteket. Nem akarlak megszidni titeket, de testvér, a legjobb dolog kapni egy kis szidást. Ti az én gyermekeim vagytok. Értitek? És minden papa, aki szereti a gyermekeit, bizonyára helyreigazítja őket, vagy pedig ő nem egy jó fajta papa.

Hát nem így van? Így van. És ennek a papának csak egy szabálya van, és ez az otthonának a szabálya. És Istennek csak egy szabálya van, és ez az Ő Igéje.

180 Ha hisszük az Igéjét, akkor élni fogunk az Igéjével. Az a kötelességünk, ha valaha is találkoztunk Istennel. Nem azért, mert azt mondd, hogy „hát, járok gyülekezetbe, és nekem ezeket kell tennem.” Nyomorult vagy. Ne csináld ezt. Miért akarsz egy nyomorult, rokkant, istentelen varjú lenni, amikor lehetsz egy galamb. Biztosan. Csak kell, hogy változzon a természeted. És megváltozik a természeted, Istennek egy fiává és lányává válsz, békében Istennel.

181 Jézus! „Annak okáért Jézus is, hogy megszentelje az Ő tulajdon vére által a népet, a kapun kívül szenvedett.” Zsidó 13:12, és Róma 5:1. „Megigazulván azért hit által,” nem kézfogás által, nem vízkereszttség által, nem kézrátétel által, nem kiabálás, nem nyelveken szólás, nem bármilyen érzés. „Hanem megigazulván hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által.” Átmentünk a halálból az Életre, és új teremtmények lettünk, mert hittünk az Isten egyszülött Fiában, és elfogadtuk Őt, mint személyes Megváltónkat. És az Ő vére munkálkodik ma este, mint az engesztelő áldozat a bűneinkért, hogy a helyünkbe álljon.

182 Az Ószövetségben csak egy hely volt közösségre, ami a vér alatt volt. Minden hívőnek a vér alá kellett jönnie. Amikor a vörös üsző megöletett, akkor ő lett a bűnért való áldozat. Muszáj volt vörösnek lennie. És a 2. Mózes 19. rész, [4. Mózes 19. – a szerk.] ha bármelyikőtök el akarja olvasni. És muszáj volt venni, mindent a patától fogva elégetni. És akkor elkészítették az elkülönülés vizét. Elhelyezték a kapukon kívül. Azt tiszta kézzel kellett kezelni. Az üszőnek a vére ment előttük... a gyülekezetnek, és az hétszer felkenték az ajtó fölé. És most minden tisztátalan személy, aki feljön, először fel kell ismernie és meg kell látnia azt a vért, és megérti azt, hogy csak a vér alatt lehet közösség. Ez az egyetlen hely, ahol az imádó valójában hivatalosan kifejezhetette imádatát, az a vér alatt volt.

183 Akkor az első dolog, amit neki tennie kellett, mielőtt a vér alá jöhetett, kellett, hogy ezzel az elválasztás vizével hintsenek rá, és a tisztátalan tisztává lett.

184 És vették az elválasztás vizét ráhintették a vándorló emberre, és elválasztotta őt a bűneitől. És azután ment a hét vércsík alá, és közösségben volt a többi hívővel az Isten jelenlétében.

185 Csak egy módon van ezt megtenni. Nem kézfogások, nem gyülekezethez csatlakozás, nem keresztelesek által, nem érzések által; hanem felmenni az elkülönülés vizéhez, tedd rá a kezedet – hit által – Jézus fejére, és mondd, „Egy bűnös vagyok, és Te meghaltál helyettem. És Valami bennem azt mondja, hogy megbocsájtasz a bűneimért, és elfogadtalak most Téged, mint személyes Megváltómat.” Járj a vér alatt, és legyen közösséged az Isten gyermekeivel. Ez az. Egyed a kenyeret, igyad a bort, és legyen közösséged a gyülekezettel.

186 Ó, nem csodálatos Ő? Nem jóságos Ő? Most ez furcsának tűnhet számodra, barátom. De minek állok itt és mondom ezeket? Azért mondom, hogy megpróbáljak különbözni valaki mástól? Ha azt teszem, akkor meg kell térnem. Azért mondom ezt, mert Isten mondta így, mert ez az Isten Igéje. És figyelj! Eljön egy idő, és az most van, amikor az emberek mennek kelettől nyugatig, próbálják megtalálni az Isten Igéjét, és nem találják.

187 Amikor bemész egy összejövetelre az első dolog, amit csinálsz, bemész és ott van egy csomó nyelveken szólás és fordítás, és valaki feláll, és idézi az Írásokat; ez testies. Abszolút. Isten azt mondta nekünk, „ne használjunk szükségtelen ismételtetések,“ mi van Ővele? Ha egyszer Ő megírta, te elhiszed Azt. Neki nem kell újra azt mondania. A nyelvek és fordítások helyesek; de az egy közvetlen üzenet a gyülekezetnek vagy valakinek, ez nem csak egy testies és ilyesmi. És akkor majd előre jutsz mindebben a többi dologban.

188 Itt az egyik nap két ember jött be a... egy férfi és a felesége, és egy másik férfi és a felesége, – csak új házasságok, – bementek egy helyre, hogy Afrikába menjenek, mint misszionáriusok. Valaki felállt és adott egy próféciát, és a nyelveken szólást és értelmezést, hogy „egymás feleségét vették.” Hogy „ennek nem kellene így lennie. Rossz személyvel házasságot kötött.” És az a két személy elvált és újraházasságot kötött, még egyszer. Az egyik elvette a másiktól a feleségét, a másiktól, az egyik fő pünkösdi gyülekezetben, és elmentek Afrikába misszionáriusnak.

189 Testvér, amikor megteszed az esküdet, kötelezve vagy arra az esküre, amíg a halál szabaddá nem tesz. Ez pont így van. Biztosan. Mikor esküt tettél, az megköt.

190 Mind azok a butaságok! Ez odáig jutott, hogy amikor elmész a gyülekezetekbe, az vagy olyan hideg, formális és száraz, mígnem a szellemi hőmérséklet ötven fokkal megy a nulla alá. Az emberek úgy ülnek, mint egy savanyú uborka, pont olyan savanyú és közömbös, és olyan ráncos képpel. És ha ott hátul hallasz valakit a sarokban, mormol egy kis „ámen”-t néha, – mintha fájna nekik – mindenki a nyakát nyújtogatja, mint egy liba, hogy szétnézzen, hogy lássa mi történt. Tudjátok, hogy ez az igazság. Ezt nem viccként mondom. Ez nem a viccelődés helye. Ez az igazság. Jól van. Ezt azért mondom, mert ez az evangéliumi igazság.

191 És a másik oldalon, van egy csomó butaság, egy csomó testi érzélem megy, és oda jut, hogy az Isten igaz Igéjét végül már alig lehet hallani; a régi középút, az Evangélium, az ösvényem Fénye, – halleluja – a Bárány Vére, az Isten szeretete, amely elválaszt minket a világ dolgaitól.

192 „Szóltál nyelveken, testvér? Még nincs meg neked. Kiabáltál addig, míg egy hideg érzés végigfutott a hátadon? Láttál tűzlabdákat?” Ó, ez butaság! Ilyesmi nincs!

193 Hittél az Úr Jézus Krisztusban, és elfogadtad Őt, mint személyes Megváltót? És az Isten Szelleme bizonyítja a szellemetekkel együtt, hogy Istennek fiai és lányai vagytok. És

az életed termi a szeretet, öröm, békesség, hosszútűrés, jóság, szelídség, kedvesség gyümölcseit. Akkor keresztény vagy. Ha pedig nem, akkor nem érdekel, hogy mit csinálsz.

Pál mondta, „Az egész testemet a tűzre adhatom, mint áldozat. Ismerhetem Istennek minden titkát. Hegyeket mozgathatok a hitemmel. Szólhatok nyelveken, mint emberek vagy angyalok. Semmi vagyok!” Ehhez mit szólsz? Első Korinthus 13; nézd meg, hogy Az így van-e vagy sem.

194 Na, most megtudtuk, hogy ha a korinthusiak... Kettő Korinthus 13, én azt hiszem, hogy az. Vagy talán az első vagy a második Korinthus. Egy Korinthus, itt az Egy Korinthus 13, jól van. „Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, – mind a két fajta, ami magyarázható [angolul: fordítható – a szerk.] és ami nem magyarázható, – semmi vagyok!” Szóval, akkor mi az értelme bolondozni azzal?

195 „És ha ismerem Istennek minden titkát.” Miért mész szemináriumokba, és próbálsz olyan sokat tanulni Róla? Jobb, ha először rendbe jössz Istennel. Biztosan. „Ha én... 'Ó, dicsőség, halleluja!'”

196 Oda jutottunk, hogy nem is lehet összejöveteled, hacsak nincs egy gyógyító körutad, vagy valamilyen csodák nem történnek. „Egy gyenge és parázna nemzedék keres ilyesmiket.” Mit akarsz ezzel?

197 Pál azt mondta, hogy tudta mindezeket a dolgokat tenni, még hegyeket mozgatni is, és ő még mindig semmi. „Ahol nyelvek vannak, megszűnnek. Ahol tudomány van, az eltűnik. Ahol prófétálás van az el fog múlni. De, amikor a tökéletes eljön, az megmarad örökké,” és a szeretet a tökéletesség. „Mert úgy szeretete Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta.” Hogy aki reszket, aki rázkódik, aki beszél, aki...? „Aki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Higgyétek azt, gyermekeim.

198 Próbálják olyan komplikálttá tenni, *ezeket* a dolgokat, meg *azokat* a dolgokat. Pedig csak egy dolog az, ami a lényeg: a személyes hited Istenben. Ez az. Az megmondja. „Mert hit által,” nem érzés által, „hit által,” nem érzélem által. „Hit által,” nem benyomás által. „Hit által vagy megmentve; és...” Mert kerested az Urat? Mert jó ember voltát? Mert, „Isten, kegyelemből, előre ismert és elrendelt téged Örök Életre.”

199 Jézus mondta, „Senki sem jöhet Énhozzá, csak ha az Atyám vonzza őt. És mindaz, aki Énhozzá jön, annak Örök Életet adok. Senki sem tudja kiragadni őket az Én kezemből. Ők az Enyéim. Meg vannak mentve örökre. Én kaptam őket. Senki sem tudja kiragadni őket az Én Atyám kezéből, és Ő Az, aki adta őket Nekem. Ők az én szeretet ajándékaim.”

200 „És mindazt, akit eleve ismert, el is hívta.” Nem hív el bárkit, hacsak nem ismerte eleve. „Mindazt, akit elhívott, meg is igazította; mindazt, akit megigazított, meg is dicsőítette.” Így, látod, mi tökéletes nyugalomban vagyunk.

201 Na, most tudom, hogy itt egy csomó törvényeskedő van, a kilencvenkilenc százalékotok. De nézd, ha csak veszed Ezt és rájössz, hogy nem én próbálok valamit mondani neked.

202 Akkor azt mondod, „Hát, Branham testvér, én mindig azt gondoltam, hogy nekem ezt kell tennem meg *azt* kell tennem.” Ebben olyan nagy különbség van, testvérem, amit tenned kell, és amit tenni akarsz. Meg vagy mentve, nem azért, mert neked valami közöd van hozzá. Meg vagy mentve, mert Isten a világ megalapítása előtt megmentett téged.

203 Figyelj! Figyelj ide! A Biblia mondja, a Jelenésekben. Most elviszlek titeket az elsőtől az utolsóig. A Biblia mondja a Jelenésekben, hogy amikor a fenevad eljön, félrevezet mindenkit a világon. A fenevad ezt teszi. „Mindenkit becsap ezen a földön, akinek a neve nincs beírva a Bárány Élet Könyvébe...” Mióta az ébredés kezdődött? Jól hangzik ez? Nos, mióta a prédikátornak volt egy hatalmas szolgálata? Mióta ez az ember meggyógyult? „...a világ megalapítása óta.”

204 Hol volt Jézus megölve, a Golgotán? Nem uram. Jézus a világ megalapítása előtt volt megölve. „Íme az Isten Báránya, Aki megöletett a világ alapjának lefektetése előtt!” Isten a kezdetben, amikor látta a bűnt, látta, hogy mi fog történni, Ő szólta az Igét. És Jézus megöletett a világ megalapítása előtt. És minden személy meg lett mentve, – a Biblia szerint, – amikor a Bárány megöletett az Isten gondolatában a világ megalapítása előtt. Te akkor belefoglaltattál az üdvösségbe. Szóval mit fogsz tenni Ezzel?

205 Ez Isten. Áldott legyen az Úr Neve! „Isten az, Aki munkálkodik; nem az, aki akarja, vagy aki fut, hanem Isten mutat kegyelmet.”

Ha Jézus megöletett a világ lefektetése előtt, akkor négyezer év telt el mielőtt ez valóban megtörtént volna. De amikor Isten kimondta ezt ott régen, Istennek minden Igéje rendíthetetlen. Változtathatatlan. Oszthatatlan. Nem tud kudarcot vallani. És amikor Isten megölte a Fiút a világ lefektetése előtt, Ő ugyanúgy meg volt ölte akkor, mint a Golgotán. Ez egy befejezett dolog, amikor Isten kimondja. És emlékezz, amikor a Bárány megöletett, az üdvösséged benne foglaltatott az áldozatban, mert a Biblia mondja azt, hogy a neved „bele lett írva a Bárány Élet Könyvébe, a világ alapjának lefektetése előtt.”

Mi van ezzel? Akkor mit fogunk csinálni? Isten az, Aki kegyelmet mutat. Isten az, Aki elhívott téged. Isten az, Aki kiválasztott téged Krisztusban a világ alapjának lefektetése előtt. Jézus azt mondta, „sohasem választottatok Engem. Én választottalak titeket. És ismertelek titeket a világ alapjának lefektetése előtt.” Na, tessék.

206 Szóval, látod, így kiveszi a félelmet belőled. „Ó, vajon ki tudok kitartani? Nekem sikerülni fog, – dicsőség Istennek – ha csak kitartok továbbra is.” Az nem az, hogy vajon kitartok-e vagy sem. Hanem az, hogy vajon Ő kitartott-e vagy sem. Ez az, amit Ő tett, nem az, amit én tettem. Ez az, amit Ő tett.

Mint a megváltás törvénye alatt. Ez egy kis dolog, amit mondani akarok, mielőtt zárunk.

207 Mi van, ha egy öreg kanca megszül egy kis öszvért? És ennek a kis öszvérnek mind a két füle le van törve. És kancsal, és csámpás, karikalábú. És a farka egyenesen felfelé a levegőbe. Milyen egy szörnyű kinézetű állat. Nahát, bárki... Ha ez a kis öszvér tudna gondolkodni, azt mondaná, „Na, most várjunk egy percet! Mikor kijönnek a házból ma reggel, én mondom neked, biztosan fejbe vernek. Mert egyáltalán nem is etetnek engem. Nézd, milyen szörnyen nézek ki. Még csak esélyt sem kaptam.”

208 Nos, ez igaz. Nem kaptál esélyt sem. „Nos, erre a világra születtem, de nézd csak, milyen szörnyen nézek ki. Szóval nekem sosem lesz esélyem. Nekem nem fog sikerülni. Nem sikerülhet.” Látod?

209 De mi van akkor, ha a mamája valóban a törvény szerint volt oktatta? Azt fogja mondani, „Fiam, ez igaz. Alaktalan vagy, és arra sem vagy jó, hogy a föld eledeleit egyed. Így van. Nem vagy rá alkalmas. De fiam, akárhogyan is, te az elsőszülöttem vagy. És tudod egy elsőszülöttségi joggal születted. És a pap egyáltalán nem is fog rád nézni. De a nevedért kell, hogy legyen egy ártatlan, hibátlan bárány, meg kell halnia helyetted, hogy te élhess.”

210 Hát, ez a kis öszvér csak fel tudja csapni a sarkát, és jól érzi magát. Nem számít, hogy mi ő, mert a bíró – a pap – egyáltalán nem is fogja őt látni. A bárány az, amire a pap néz. Nem az öszvér; a bárány!

211 És Krisztus az, akire Isten néz, nem rád. Krisztus az. Tehát, ha nincs Őbenne hiba, hogyan lehet akkor hiba? Hogyan tudna hibát találni, amikor meghaltál, és az életed el van rejtve Krisztusban, – Istenen keresztül, – elpecsételve a Szent Szellem által? „Azok, akik Istentől születtek nem vétkeznek, mert Ő nem tud vétkezni.” Hogyan tudna vétkezni, amikor a tökéletes áldozat fekszik az ő helyén? Isten egyáltalán nem engem néz, Krisztust nézi, mert Krisztusban vagyunk.

212 Na, most, ha szeretem Krisztust, én Ővele élek. Soha nem hozott volna be engem, hacsak nem tudná. Ha Isten megmentett engem ma, tudva, hogy mától hat hét múlva el fog veszíteni, akkor Ő megghiúsítja a Saját célját. Pontosan. Akkor nem is tudja a jövőt, ha megmentett tudva... Miért akarna megmenteni, ha tudja azt, hogy el fog veszíteni? Isten nem tesz dolgokat, aztán két hét múlva visszaveszi, hogy megtartsa az ígéretét. Amikor megmentett téged, az az időre és az Örökkévalóságra szól.

213 Na, most felizgathatod magad, és azt mondd, „Ó, igen, dicsőség Istennek! Halleluja! Szóltam nyelveken. Kiáltoztam. Nekem megvan. Halleluja!” Az nem jelenti azt, hogy megvan. De testvér, ha valami lejön ide, és Krisztussal le vagy horgonyozva, akkor majd a Szellem gyümölcsei követnek téged. Bizonyságot teszünk, – a szellemünk az Ő Szellemével, – hogy Istennek fiai és lányai vagyunk. Kérlek, legyen ez nektek, barátaim.

214 Itt tartalak benneteket egész este, ahogy erről beszélek. Szeretem Ezt. Szeretlek titeket. Visszajövök ehhez a kis imaházhoz időről időre, ha az Isten megtartja az életemet. Szeretném látni, hogy meggyökereztek és megalapozódtok ebben a szent hitben. Nem

akarlak titeket hánykolódva látni mindenféle kis tanítások szele által, ami közel jön és megingat titeket, és megy tovább; egy kis vér a kezeiken vagy egy kis dér az arcukon, vagy valami más, és látnak különböző fényeket maguk előtt, és valamilyen önző dolgok, ahogy a Biblia mondja, „felfuvalkodtak a szívükben, és nem láttak semmit.” Így van. Akarom, hogy szilárdak legyetek az Igében. Ha ez ÍGY SZÓL AZ ÚR, maradjatok vele, éljetek vele. Ez az Urim és Tummim ezen a napon. Isten azt akarja, hogy ez által élj. Ha az nincs az Igében, akkor felejtsd el. Éljen Istennek, éljen Krisztusnak!

215 És ha a szíved kezd elkóborolni, és tudod, hogy valami történt, akkor menj vissza az oltárhoz, és mondd, „Krisztus, újítsd meg az én... az üdvösségemnek örömét. Add meg nekem azt a szeretetet, ami egyszer az enyém volt. Az elfolyik tőlem, Uram. Van valami, amit tettem; tegyél újra szentté engem.” Állj ott: „Ó, Uram, semmit sem tudok tenni. Nem tudom abbahagyni ezt és azt. Rád tekintek, hogy kivedd belőlem, Uram, és én szeretlek.”

216 És úgy menj el attól az oltártól, mint egy új személy Krisztus Jézusban. Akkor nem kell, hogy a gyülekezetedre hagyatkozz, a papra hagyatkozz, a pásztorodra hagyatkozz. Az Úr Jézus kiontott Vérére hagyatkozol, „kegyelem által vagytok megmentve.”

Imádkozzunk.

217 Uram, milyen erős tanítások! Itt az ideje, hogy ez a kis gyülekezet húst tudjon venni, és többé ne az Igének tejét. Mi most túl sokáig voltunk a tejnél, ahogy adtuk a cumisüveget a kisbabának. De nekünk kellene az erős húsok, mert a nap egyre közeleg. Nagy, veszedelmes idők vannak közel, és még több baj vár az úton. És tudjuk, hogy sohasem lesz alkalmasabb idő. Tudjuk, hogy a végén vagyunk. Az idők egyre rosszabbak és rosszabbak lesznek, amíg Jézus eljön, az Írások szerint.

218 Semmit nem tudunk ígérni nekik ebben az életben. De az eljövendő életben tudunk nekik ígérni Örökkévaló Életet a Te Igédén keresztül, hogyha hisznek az Isten Fiában, és elfogadják Őt, mint Engesztelő Áldozat, mint Aki helyükbe állt, mint Aki elvette a bűneiket. Add meg ezt most.

219 Legyenek a hitetlenek hívőkké. Legyenek a gyülekezeti megvallók – itt, ma este, – akiknek vallásos hitük van, és csak élnek a gyülekezetben, hadd kapjanak egy megtapasztalást Istennel; hogy egy olyan szeretet jöjjön a szívükbe, hogy a bűneikért sírjanak, meghaljanak önmaguknak, és újjászülessenek a Szent Szellem által, és legyenek szelídek és kedvesek, szeretetteljesek, és telve örömmel és áldásokkal. Éljenek egy olyan életet, amíg olyan sósak, hogy az embereket körülöttük megszomjaznak olyanná lenni, mint ők. Add meg Uram, mert az Ő Nevében kérjük.

És meghajtott fejekkel.

220 Vajon van-e itt valaki, aki azt mondaná, „Branham testvér, ha most Isten mérlegére lennék téve abban az időben, én soha, soha, soha nem lennék képes eleget tenni annak a feltételnek, amiről te beszéltél itt ma este. Szeretném, hogy emlékezz meg rólam

imádságban, hogy megváltoztassam az útjaimat, és hogy Isten jöjjön be és vegye ki ezeket a butaságokat belőlem, és tegyen engemet egy igazi Kereszténnyé.” Felemelnéd a kezedet imáért, ha-ha azt szeretnéd? Isten áldjon meg. Isten áldjon meg. Isten áldjon meg, ott hátul. Isten áldjon meg. Isten áldjon meg, uram. Isten áldjon meg, testvér. Isten áldjon meg, testvérnő.

Szent, szent, szent a seregeknek Ura és Istene.

Menny és föld teljes Veled,

Menny és föld imád Téged,

Ó, leghatalmasabb Úr.

221 „Szent.” Ahogy most gondolkozol, imádkozol, ahogy meg vagy győződve arról, hogy helytelen voltál, és igaz akarsz lenni, csak felemelnéd a kezéd, mondván, „Istenem, tegyél engem olyanná, amilyennek lennem kell”? Isten áldjon meg kisasszony. „Istenem, tegyél engem olyanná, amilyennek lennem kell.” Isten áldjon testvér, testvérnő, téged, téged, téged itt.

222 E nap már haldoklik. Tudom, hogy ez nehéz, barátaim, de jobb, ha most tudjuk az igazságot. Most halkan imádkozz!

Szent, szent, szent a...

Csak Ő szent, egyedül.

Menny és föld teljes Veled,

Menny és föld imád Téged,

Ó, leghatalmasabb Úr.

223 Mennyei Atyám, ahogyan a nap lemegy az este, a vörösbegyek összegyűlnek a fákon a szeretteikkel. A madarak mind mennek a fészükbe. A galambok felrepülnek a vezetékre, magasra, hogy a kígyók ne zavarják meg őket az éjszakában. Ott ülnek és turbékolnak egymásnak, amíg el nem alszanak. A nap végül lenyugszik.

224 Egy nap mi is elérkezünk ahhoz az órához. A napnyugta meg fog történni. Nem tudom, hogy mikor, Uram. De vannak itt emberek ma este, akik meg vannak győződve arról, hogy tévesek voltak, és el akarnak jutni arra a helyre... Mint ahogy Lincoln oda jutott, amikor haldokolt, azt mondta, „a lemenő nap felé fordítom az arcomat.” És elkezdte, „Mi Atyánk, ki vagy a Mennyeekben...

225 Mint ahogyan az öreg Moody^[múdi] mondta, „Ez az a halál? Ez az én koronázásom napja.”

226 Ó, Örökkévaló, fogadd őket most; hit által, amint ülnek itt a székeikben. Te kopogtass a szívükön, a székeknél. Az az ő oltáruk. Itt az idő, hogy befogadd őket, éppen most. Azt mondtad, „aki hozzám jön, semmiképpen nem vetem el Magamtól.”

227 És egy nap majd, amikor a nap lemenőben van, a feleség vagy a férj ott áll az ágynál; az orvosok elmentek onnan. Ó, szent, szent, az a gyönyörű, édes nyugalom, mielőtt a nap lemegy. Mikor felemelkedhetünk és azt mondjuk:

Napnyugta és Esthajnal Csillag,
És egy tiszta hívás nekem:
És ne legyen sóhaj a parton,
Amikor a tengerre kimegyek.

228 Ó, Istenem, add meg nekik ezen órában; mialatt ők várnak, várják az Isten áldását, hogy leszálljon rájuk. Vegyél el minden indulatot, és a világot teljesen tőlük, és teremts bennük új szívet. Azt mondtad, „Elveszem a régi szívet és hús szívet helyezek beléjük. És a Szellememet adom abba a szívbe, és járnak majd az én rendeléseim szerint, és megtartják parancsolataimat.” Mert ez a szeretet rendelete, és nem kötelességé. Ez szeretetből van. És a szeretet kényszerít bennünket, hogy tegyük ezt. Ez a szeretet kötelessége, hogy kényszerítsen minket. Ez a kötelességünk, hogy kövessük a szeretetet. És imádkozom, Istenem, hogy add meg ezt minden szívnek, akik felemelték kezeiket ma este.

229 És azok, akik nem emelték fel kezeiket, kegyelem által most hadd emeljék fel a kezeiket, hogy elfogadjanak Téged, és töltsé be őket a Szellemed, ezen a szelíd, édes, csendes, alázatos módon; és legyenek telve kegyelemmel, egy megváltozott személyként menjenek ki innen. Hogyan fognak a madarak másképpen énekelni, és hogyan lesz mindenki más, ezen óra után, ó, leghatalmasabb Úr!

Szent, szent, szent a seregeknek Ura és Istene.
Menny és föld teljes Veled,
Menny és föld imád Téged,
Ó, leghatalmasabb Úr.

230 Most a fejeteket lehajtva, ti, akik felemeltétek kezeiteket, hogy imában megemlékezzenek rólatok, éreztétek, hogy Isten olyan módon szólt hozzátok most, nem érzések által, hanem csak valami mélyen benned, érezted, hogy Isten Örök Életet adott neked? Érzed, hogy egy más személyként hagyod el ezt a gyülekezetet? Felemelnéd újra a kezedet ma este? Isten áldjon meg, fiam. Isten áldjon meg, testvér. Isten áldjon meg, testvérnő. Isten áldjon meg. Jól van. „Egy új személyként megyek el ebből a gyülekezetből ma este.” Újszülött kisbabák, az Isten Királyságában.

231 Mi történt? Tudom, hogy ez egy rendelet, kimenni az oltárhoz. Ez a Metodista oltár, úgy értem Metodista rendelet. Ezt a Metodista gyülekezetben hozták létre John Wesley^[vezli] napjaiban. Ez soha nem volt a Biblia napjaiban. „Ahányan hittek, mind a gyülekezetbe adatott.” Hihetsz, bárhol vagy, kint a földeken, egy utcán, bárhol. Bárhol, az semmit sem számít, csak, hogy elfogadod Krisztust, mint személyes Megváltódat. Ez a Szent Szellem cselekedete, aki a szívedbe jön. Amikor hiszel Őbenne, elfogadod Őt, te átméntél a halálból az Életre, és új teremtménnyé válsz Krisztus Jézusban.

Ó, ne menj előlem Jézus,
Álljatok most fel!
Halld, kiált szívem,
Amíg másnak mutatsz kegyelmet,
Előlem se menj.

232 Most szeretném, hogy az a fiatalember és a hölgy, – aki gondolom a felesége – aki felemelted a kezedet, szeretném, hogy ismét emeld fel a kezedet; fiam, ott a piros kabátban, és a hölgy, akik elfogadták Krisztust, mint személyes Megváltótok. Az a fiatalember itt ül a tolószékben, elfogadta Krisztust, mint Megváltóját, érezte, hogy Isten megmentette őt. És mások ott hátul, akik felemeltétek a kezeteiket, emeljétek fel újra, így az emberek, akik látnak titeket, tudjanak közösségben lenni veletek.

233 Fogjatok kezét velük, valaki, aki ott közel áll. Mondjátok, „Isten áldjon meg. Üdvözlünk Isten királyságában, testvérem, testvérnőm.” Közösség, ez az, amit akarunk. Isten áldjon... Fogjatok kezét ezzel a fiatalemberrel itt a székben. Az Úr legyen vele. Jól van. Üdvözlünk a Szent Szellem közösségében.

234 Ha még nem voltál bemerítkezve, és vágysz bemerítkezni, gyere fel ide, és mondd el azt a pásztornak. Még víz is van a medencébe, ma este, ha akarsz bemerítkezni. Minden készen van. (Volt itt bemerítkezés, egyébként?) De a medence készen van, ha valaki be akar merítkezni. A Biblia azt mondja, „Térjete meg mindnyájan, és keresztkeljetek meg a Jézus Krisztus Nevében, a bűnöknek bocsánatára, és veszitek a Szent Szellem ajándékát. Mert néktek adatott az ígéret és a gyermekeiteknek, és mindazoknak, akik messze vannak; valakit csak elhív Magának az Úr, a mi Istenünk.”

235 Szeretitek Őt? Emeljétek fel a kezeiteket. [A gyülekezet mondja: „Ámen!” – a szerk.] Ó, hát nem csodálatos Ő? Mennyire élvezitek ezt a Zsidókhoz írt könyvet? Szeretitek? [„Ámen!”] Igen. Csodálatos. Most Ez egy helyreigazítás. Ó, Ez komoly, és egyenes, de szeretjük azt. Akarjuk, hogy Ez így legyen. Nem akarnám Ezt semmilyen más módon.

236 Na, most hiszitek, hogy Pálnak felhatalmazása volt Azt úgy prédikálni. Pál azt mondta, „Ha egy angyal jönne és valami más evangéliumot hirdetne, legyen átok” Igaz? Így hát teljes szívükből szeretjük Őt.

237 Most kérni fogom a pásztort, hogy jöjjön ide egy pillanatra, egy nagyon drága testvérünk, – Neville testvér, – és szólna hozzátok. És most, ha az Úr is úgy akarja, akkor találkozunk szerda este, és megszervezzük, hogy hogyan menjünk el Graham Snelling testvér esti összejövetelére. És az itteni igehirdetéssel tovább megyünk, a 7. és 8. résszel, ezen a következő szerda estén. Neville testvér.
